

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “ไวเยาว์”
PICTURE BOOK DESIGN OF “WAIYAO”

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71541
วัน,เดือน,ปี..... 22 พ.ค. 2550

b..... 1951/52
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศิลป์ ภาควิชานิตศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “ไวเยาว์”

PICTURE BOOK DESIGN OF “WAIYAO”

นายฟานิติ นุ้ยปรี
Mr.FAHNITI NUIPREE

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 4-4-06.....
(อาจารย์วิฑิตา หาญวารินทร์ศิลป์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 4 เม.ย. 49.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบหนังสือภาพเรื่อง “ไวเยาว์” PICTURE BOOK DESIGN OF “WAIYAO”
ชื่อ	นาย ฟานิติ นุ้ยปรี
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ วิทยา หาญวาริวงศ์ศิลป์

บทคัดย่อ

ในสังคมยุคปัจจุบัน ยุคที่เจริญทางด้านวัตถุ แต่จิตใจกลับไร้ซึ่งการเหลียวแล สภาพของเด็กและเยาวชนไทยจึงค่อนข้างน่าเป็นห่วง เพราะนอกจากสภาพแวดล้อมจะไม่ดีแล้ว ยังขาดการดูแลจากผู้ใหญ่มากมาย จนกลายเป็นปัญหาของสังคมในที่สุด

ศิลปนิพนธ์หนังสือภาพที่ใช้ชื่อว่า “ไวเยาว์” เล่มนี้ นี้จึงเปรียบเสมือนการบอกกล่าวเล่าเรื่องถึงสภาพของเด็กไทยในยุคปัจจุบัน ด้วยภาษาภาพทางกราฟฟิก ด้วยเทคนิคการวาดและการคอลลาจผสมผสานกันจนสามารถสื่อความหมายได้ในแง่มุมของความเป็นจริงทั้งที่มองเห็น และไม่มีใครมองกับความเปลี่ยนแปลงจากอดีตสู่ยุคปัจจุบันที่กำลังจะมีดมัว

ในแง่ของการออกแบบ ข้าพเจ้าหวังว่า หนังสือภาพเล่มนี้จะแสดงให้เห็นถึงการจัดการกับวัตถุดิบทางกราฟฟิกหลายประเภท ทั้งวัตถุดิบที่มีใช้อยู่เดิมแล้ว (Existing Material) เช่น ภาพจากแบบเรียนเก่า รูปถ่าย หนังสือพิมพ์ ภาพการ์ตูน และวัตถุดิบที่สร้างขึ้นใหม่จากการวาด และการเลือกใช้ตัวอักษรของข้าพเอง นำมาจัดวางเข้าด้วยกันเพื่อนำเสนอกราฟฟิกในอีกรูปลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอีกเทคนิคที่ดีที่จะสามารถนำไปใช้สร้างผลงานอื่นๆ ในอนาคตต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

พยานิติ ขอขอบขอบคุณผู้มีพระคุณหลายๆคน ที่เป็นส่วนหนึ่งให้โครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบคุณ

คุณพ่อ คุณแม่ น้องฟาง และครอบครัวอาจอ๋า ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ

อาจารย์ วิทยา สำหรับคำปรึกษาที่ติดกับศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ และความรู้ที่มีค่าตลอดการเรียนที่ผ่านมา

อาจารย์ จิระพงษ์ผู้จากไป สำหรับพื้นฐานทางการออกแบบที่สำคัญ ครั้งเมื่อพวกเราขังเรียนอยู่ปี 1

อาจารย์ทุกๆท่านในภาควิชานิเทศศิลป์ที่ให้ความรู้ผมมาตลอด 4 ปี

อาจารย์ ชัยเดช ฅ ห้องสมุดกรมวิชาการ สำหรับหนังสือแบบเรียนที่ได้กรุณาให้ยืมมา

และ เพื่อนๆ ฅ 20 ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมา โดยตลอด

ขอบคุณครับ

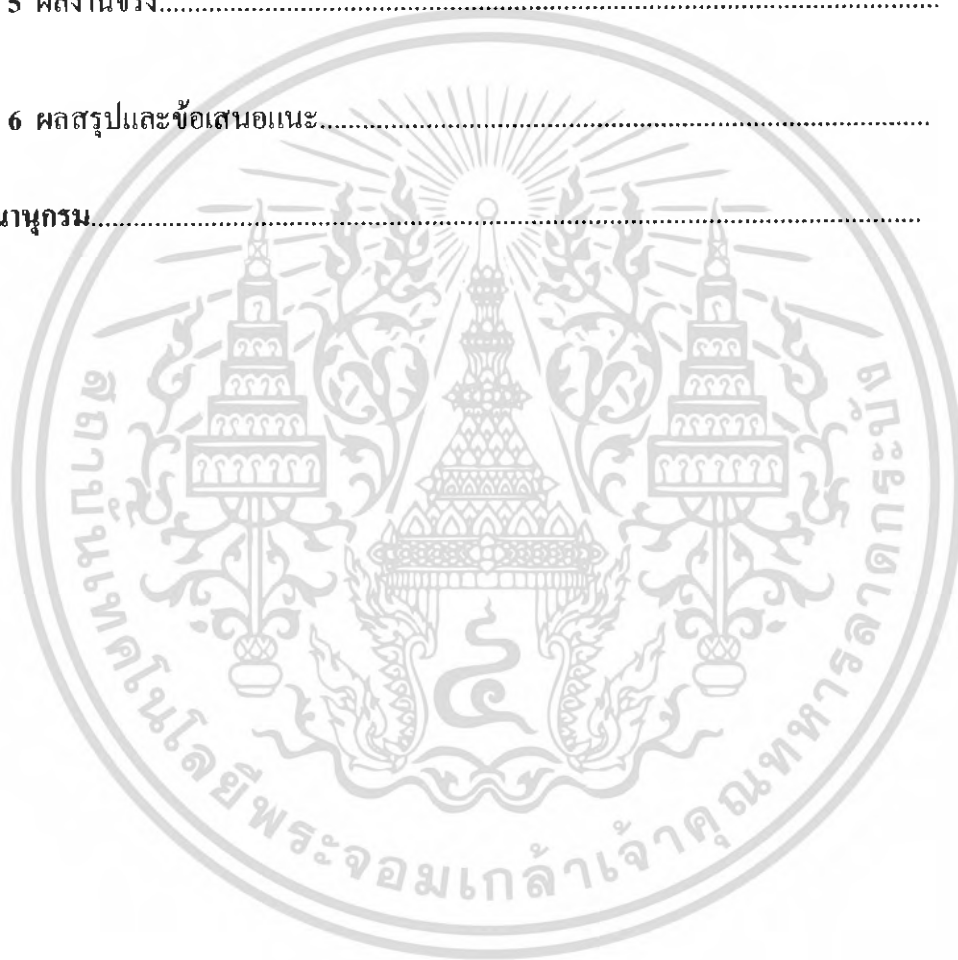

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาของโครงการ.....	1
2. กลุ่มเป้าหมาย.....	1
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
4. ขอบเขตของโครงการ.....	1
5. แนวทางบรรลุวัตถุประสงค์.....	2
6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
7. แหล่งของข้อมูล.....	2
บทที่ 2 การรวบรวมข้อมูล	
1. ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน.....	3
2. ตัวอย่างภาพจากแบบเรียนเก่า.....	17
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ.....	20
บทที่ 3 วิเคราะห์ สรุปข้อมูล	
1. ความเป็นหนังสือภาพ.....	31
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไทย.....	31
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแนวทางในการออกแบบ.....	35

บทที่ 4	ขั้นตอนการออกแบบ	
1.	ออกแบบปกหนังสือ “ไมซาร์”.....	37
	-สรุปปัญหาจากแบบร่างปกหนังสือ.....	38
2.	ออกแบบภาพและเนื้อหาภายในเล่ม.....	38
	-สรุปปัญหาจากแบบร่างในการออกแบบภาพและเนื้อหาภายในเล่ม.....	43
บทที่ 5	ผลงานจริง.....	44
บทที่ 6	ผลสรุปและข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม	.....	66

สารบัญภาพ

	หน้า
ตัวอย่างภาพจากแบบเรียนเก่า	
- ภาพประกอบที่ 1-16.....	17-19
ออกแบบปกหนังสือ “ไวเยาว์”	
- ภาพประกอบที่ 17-18.....	37
ออกแบบภาพและเนื้อหาภายในเล่ม	
- ภาพประกอบที่ 19-28.....	38-42
ภาพผลงานจริง	
- ภาพประกอบที่ 29-61.....	44-60
ภาพตัวอย่างผลงานเข้าเล่มเมื่อเสร็จ	
- ภาพประกอบที่ 62-69.....	61-64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของโครงการ

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เข้าสู่ยุคทุนนิยม บริโภคนิยม และยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร เด็กและเยาวชนไทยก็มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตตัวเองเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน พร้อมกับพยายามเดินไปตามแนวทางที่ผู้ใหญ่เป็นผู้นำและวางเส้นทางไว้ให้ แต่สิ่งที่ผู้ใหญ่ได้วางไว้นั้นกลับกลายเป็นสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กที่หาดีได้ยาก ทำให้เกิดเป็นปัญหาตามมา ประกอบกับระบบการศึกษา และสถาบันครอบครัวที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้เท่าทัน จึงเกิดเป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่เด็ก ครอบครัว และสังคม ต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นไปพร้อมๆกัน โครงการนี้จึงเกิดขึ้น โดยมีความตั้งใจที่จะสะท้อนสภาพของเด็กและเยาวชนไทยในยุคปัจจุบันที่น่าเป็นห่วง โดยจะแสดงออกด้วยภาพกราฟฟิกเป็นสำคัญ

2. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียน นักศึกษาที่สนใจงานทางด้านกราฟฟิคดีไซน์ และศิลปะ

3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนสังคมของเด็กและเยาวชนไทยในยุคปัจจุบัน ในด้านการเปลี่ยนแปลง ความ เป็นจริงที่มองเห็น และสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ภาษาภาพทางกราฟฟิก
2. เพื่อศึกษาการใช้องค์ประกอบของกราฟฟิกในหลายๆรูปแบบ ทั้งที่สร้างขึ้นเอง และของ เดิมที่มีอยู่แล้ว จากหลากหลายที่มา นำมาผสมผสานจนเกิดเป็นภาพที่สื่อความหมายได้
3. เพื่อศึกษา และทำความเข้าใจในขั้นตอนของการออกแบบจัดทำหนังสือ

4. ขอบเขตของโครงการ

ออกแบบหนังสือจำนวน 1 เล่ม ขนาด 17.7 x 24.1 cm. พร้อมปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แนวทางบรรลุมิติประสงค์

1. ศึกษาข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพสังคมกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน จากสื่อและงานเขียนทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์เพื่อแยกส่วนประกอบหลักๆ ที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนไทย
- สรุปสารที่ต้องการนำเสนอ

3. กำหนดแนวทางในการออกแบบ

- กำหนดขอบเขตของวัสดุ สไตล์ขององค์ประกอบทางกราฟิกทั้งหมดที่ต้องสร้างใหม่หรือหยิบเอาของเดิมมาใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสารที่ต้องการจะนำเสนอ
- ออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

4. นำเสนอแบบร่าง

- ปรับปรุงและแก้ไข

5. นำเสนอผลงานจริง

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้ลักษณะของการออกแบบที่ดี ที่ควรทำงานอย่างมีขั้นตอน
2. ได้เรียนรู้ที่จะจัดการกับ สไตล์ องค์ประกอบ และวัสดุทิศทางกราฟิกที่แตกต่างกัน มาประกอบกันเป็นผลงาน
3. ได้เรียนรู้ขั้นตอนในการจัดทำออกแบบหนังสือ

7. แหล่งของข้อมูล

1. บทความงานเขียนทางวิชาการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจากหนังสือต่างๆ
2. บทความงานเขียนทางวิชาการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจากเว็บไซต์ต่างๆ
3. หนังสือแบบเรียนเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 การรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน

“เด็ก” หมายถึง ประชากรกลุ่มอายุแรกเกิด - 14 ปี

“เยาวชน” หมายถึง ประชากรกลุ่มอายุ 15 - 25 ปี

ตัวอย่างบทความงานเขียนทางด้านวิชาการที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของเด็กและเยาวชนไทย

รายงาน : “บาป 7 ประการที่รุกรานเด็กไทย” บทสะท้อนความเปลี่ยนแปลงในยุควัตุนิยม

ที่มา : หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ในยุคไอทีก้าวล้ำอย่างวันนี้ เราจะพบว่าหลายสิ่งหลายอย่างได้เปล่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การไหลทะลักของข้อมูลข่าวสาร ทำให้พรมแดนของวัฒนธรรมถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง การพัฒนาทางด้านวัตถุกลายเป็นความเจริญที่มองเห็น ได้ชัดเจนที่สุด

แต่ในขณะที่เทคโน โลยีรุดหน้า สังคมเร่งพัฒนาทางด้านวัตถุ สิ่งทีเรียกว่า "ศีลธรรม" หรือ การพัฒนาทางด้านจิตใจ กลับถูกละเลย หลงลืม จนกำลังจะเสื่อมถอย ไม่เว้นแม้แต่ "เด็กไทย" ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นอนาคตของชาติ และหากความหมายของเทคโน โลยี คือ สิ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาในทางที่ดีอย่างเดียวนั้น งานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงให้เห็นว่าเด็กไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่น่าเป็นห่วงในยุคไอทีอย่างนี้ คงไม่มีให้ได้เห็น ได้ยิน เพื่อเป็นข้อสนับสนุนความเป็นคาบสองคมของเทคโน โลยี เช่นเดียวกับ โครงการของกระทรวงวัฒนธรรมที่ได้ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยเพื่อประมวลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชน ซึ่งได้นำมาเปิดเผยในงานสัมมนา เรื่อง "เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม : เด็กไทยกับความแปลกแยกจากศาสนาและครอบครัว" ณ ห้องประชุม โครงการจัดตั้งสถาบันรามจิตติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงปัญหาและนำมาซึ่งหนทางแก้ไข

จากงานวิจัย โครงการติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด (Child Watch) ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และงานวิจัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปลายปี 2546 ที่ ดร.อมรวิชัย นาคทรพร ผู้จัดการเครือข่ายวิจัยด้านเด็กและการศึกษา สกว. นำมาเปิดเผย พบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัยรุ่นร้อยละ 60 นิยมใช้ชีวิตตามห้างสรรพสินค้า ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพูดคุยและเล่นเกม มีมือถือ พร้อมทั้งกินอาหารฟาสต์ฟู้ด ร้อยละ 45 ไม่ไปทำบุญตักบาตร

ในขณะที่ ร้อยละ 65 ไม่เคยฟังพระเทศน์เลยในรอบ 1 เดือน รวมถึงร้อยละ 40 ของเด็กมัธยมปลายอาชีวะและอุดมศึกษา ระบุว่า คนไม่ได้ไปเที่ยวไหนกับพ่อแม่เลยในรอบ 1 เดือน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม กำลังกลืนกินความนึกคิดของวัยรุ่นไทย ครอบครัวในยุครีบเร่งเกิดความห่างเหิน ในขณะเดียวกัน ศาสนาที่เชื่อว่าเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและขัดเกลาจิตใจ กำลังห่างไกลจากเด็กไทยทุกขณะ

นอกจากนี้ ดร.อมรวิรัช ยังได้สรุปจากการประมวลสถานการณ์ปัญหาของเด็กไทย ออกมา 7 ข้อ ซึ่งเรียกว่า "บาป 7 ประการที่รุกรานเด็กไทย" เพื่อนำมาเป็นหัวข้อในการสัมมนา ดังนี้

1. ภาวะเกือบกดก้าวร้าวจากสภาพครอบครัวแตกแยกมากขึ้น
2. สถาบันศาสนาที่อ่อนแอไม่เป็นหลักยึดเหนี่ยวให้เด็ก
3. การเข้าถึงสื่อลามก-เกมรุนแรงที่ทำให้จิตใจเร่าร้อน
4. กระแสบริโภคนิยม ตัวกู ของกู ในยุคโลกาภิวัตน์
5. การศึกษาที่เน้นการแข่งขันทำให้ เครียด กลัว อัดตารวน
6. วิถีคิดสุดขั้ว ถูก-ผิด ขาว-ดำ แพ้-ชนะ
7. การถูกห้อมล้อมด้วยพื้นที่ชั่วมากกว่าพื้นที่ดี

พระราชกวี รองอธิการฝ่ายวิชาการและวางแผนมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงปัญหาดังกล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นหากจะโทษเด็กฝ่ายเดียวก็ไม่ได้ แต่อาจเป็นเพราะผู้ใหญ่ พ่อแม่ที่ทำให้เกิด กระแสบริโภคนิยม ตัวกู ของกู เกิดการแข่งขันเป็นการขัดเยียดวิชาการให้เด็ก ให้ลูกได้เรียนสถาบันดัง เพื่อหน้าตาพ่อแม่จนทำให้เกิดการบีบบังคับ เกือบกด เด็กจึงรับสิ่งต่างๆ ที่ผู้ใหญ่เป็นตัวอย่าง ในขณะที่ศาสนาในยุคปฏิรูปก็ไม่เข้มแข็งพอ บ้าน วัด โรงเรียน เหมือนมีกำแพงสูงมากกั้นกลาง ซึ่งแนวทางแก้ไขนั้น พระราชกวี เห็นว่า ผู้ใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก หากจะให้เด็กเห็นความสำคัญของศาสนา พ่อแม่ต้องพาเด็กเข้าวัด ในขณะเดียวกันก็อยากให้สังคมหยุดคิด และยังชี้ให้เห็นอีกว่า ศาสนาไม่ได้ทำให้สังคมล่าหลังแต่ปัจจุบันสังคมกำลังปล่อยให้ศาสนาดกหลังไปมาก นอกจากจะพัฒนาตามกระแสโลกแล้วเห็นว่าสังคมควรหันมาพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมด้วย

ส่วน บาทหลวงเฉลิม กิจมงคล รองเลขาธิการสภาประมุขคาทอลิกแห่งประเทศไทย ให้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ในขณะเดียวกันที่ศาสนาก็จะช่วยตอบสนองในด้านจิตใจ แต่ในสังคมปัจจุบันระบบเศรษฐกิจที่อยู่ในยุควัตถุนิยม บริโภคนิยม ทำให้สองสิ่งนี้กลายเป็นคนอื่น เป็นศัตรู ที่ไม่น่าสนใจ เกิดพฤติกรรมหรือแนวความคิดใหม่ที่ทำให้ บ้าน วัด โรงเรียน เปลี่ยนไป คือ บ้านหรือโรงเรียนกลายเป็น โรงแรมที่มาพักแล้วจากไปไม่มีความอบอุ่น โรงเรียน กลายเป็นโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ผลิตคนมาเพื่อประกอบอาชีพ และวัดหรือโรงเรียนที่กลายเป็นแค่โรงละคร ที่คนมาทำบุญเพื่อหน้าตา ซึ่งหากจะแก้ไขนั้นก็ต้องปรับมุมมองใหม่ ปลุกฝังให้เด็กเห็นทางด้านจิตใจมากกว่าคำตอบทางด้านวัตถุ โดยจะต้องมีการฝึกฝน มีกิจกรรมให้เด็กได้ฝึกฝนเพื่อให้เกิดคุณธรรมทั้งในสถาบันการศึกษา และในครอบครัว แต่ทั้งนี้ก็ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก

ในขณะที่ วินัย สมะธอน รองประธานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย มองว่า เด็กไทยไม่เอาศาสนาอย่างเดียวน่าไม่ได้ แต่ต้องศึกษาในแง่ที่ว่าศาสนาน่าสนใจ น่านับถือสำหรับเด็กหรือไม่ ซึ่งสังคมปัจจุบันหลายสิ่ง ไม่ได้สอนให้เกิดคุณธรรมกับเด็ก ต้องคิดว่าทำอย่างไรศาสนาจึงจะเข้าถึงผู้คนรวมถึงเด็กได้

นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่า สถาบันศาสนาได้แยกตัวออกจากสังคมโดยเด็ดขาดเกินไป ทำให้ไม่เกิดจุดร่วมในสังคม โดยได้เสนอแนวทางการแก้ไขว่า ศาสนาควรเป็นศูนย์กลางของสังคม หันมาสนใจความเป็นไปของสังคมร่วมกับสถาบันที่สำคัญคือ ครอบครัวและโรงเรียน อาจเป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมถึงต้องการให้ "สื่อ" ซึ่งเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลมากให้เสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับศาสนาด้วย

ด้าน วิวัฒน์ คติธรรมนิษฐ์ บรรณาธิการนิตยสารสารปฏิรูป ระบุว่านอกจากปัญหาของเด็กไทยใน "บาป 7 ประการที่รุกรานเด็กไทย" แล้วนั้น ยังมีปัญหาที่สำคัญและน่าเป็นห่วงคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำลง และการเขียน การใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องของเด็กไทย ส่วนการสำรวจที่พบว่ายังมีเด็กบางส่วนที่เข้าวัดนั้น ไม่น่าจะเป็นความจริง เพราะหากไปดูที่วัดแล้วจะไม่พบเด็กเลย ซึ่งเป็นเพราะวัดดุคิบบที่ จะทำให้เข้าถึงศาสนามีน้อยกว่ากระแสวัตถุนิยม บริโภคนิยมมาก

โดยเห็นว่าหลักการแก้ปัญหานั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือฐานของครอบครัวต้องเข้มแข็ง พลังของพ่อแม่ต้องมีเพียงพอที่จะต่อต้านกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยมและการปลุกฝังความใกล้ชิดในศาสนาต้องปลุกฝังตั้งแต่ยังเล็กเพราะหากปล่อยให้โตแล้วค่อยมาปลุกฝัง โอกาสที่จะช่วงชิงความสนใจของเด็กมาจากกระแสสังคมนั้นค่อนข้างยาก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้

“ระบบการศึกษาไทย ปัญหาเกิดตรงไหน ?”

ที่มา : จากคอลัมน์ ฝรั่งมองไทย โดย ไมเคิล ไรท์ ในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์

ความนำ

ผมเขียนเรื่องนี้มานานแล้วว่า ระบบการศึกษาในประเทศไทยคือ ระบบการศึกษาสำหรับอาณานิคม ที่มุ่งหมายปราบปรามความคิดเสรีและคิดสร้างสรรค์

ฝ่ายบ้านเมืองที่คิด "ปฏิรูปการศึกษา" ทั้งข้าราชการหัวแก้วและนักการเมืองหัวฟ่อค้า, ล้วนคิดแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เช่น การปกครองระบบ, การเปลี่ยนหลักสูตร, การล้างสมองครู ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยากๆ ทั้งสิ้น

แม้กระทั่ง "การศึกษาที่เด็กเป็นแกนนำ" (Child Centred Education) ถูกบิดเบือนจนกลายเป็น การล้างครุ ครว้าสังคมจนไม่มีใครรับได้

ผมยังพิจารณาอีกสงสัยว่า ระบบการศึกษาของไทย (และที่อื่นๆ) ไม่เลวทั้งหมด แม้จะมีปัญหา ขลุขลุขลุขลุขลุ ซึ่งเป็นธรรมดาทั่วโลก ในระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และประถมศึกษา ระบบไทย สามารถป้อนความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนนักศึกษาได้ดีพอสมควร ใ้ว่าจะเลวสิ้นดี

ดังนั้น นักปฏิรูปไม่ควรคิดปล้ระบบทั้งหมดให้วุ่นวายจนเททิ้งของดีไปพร้อมกำของเน่า อย่่างไรก็ตาม ปัญหาหลักๆ ยังมีอยู่ คือ ระบบการศึกษาไทย

ไม่เชิดชูหรือส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นสันดานแท้ๆ ของเด็กทุกคน

ไม่ชวนให้เด็กสงสัยหรือซักถามซึ่งเป็นสิทธิของเด็กทุกคน และ

ไม่เปิดโอกาสให้เด็กคิดสร้างสรรค์หรือจินตนาการตามที่เด็กเกือบทุกคน (อาจจะ) ทำได้

ผมยังคิดก็ยังไม่เห็นว่า จุดกำเนิดปัญหาไม่ได้อยู่ที่ห้องเรียนในมหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยม หรือ โรงเรียนประถม แต่เกิดในชั้นประถมตอนต้นหรือก่อนหน้านั้นเสียอีก ขอบยกตัวอย่างที่ชวนผมให้คิด เช่นนี้

ปริศนาสารานุกรมที่เด็กไม่ดู

ผมเหมือนเด็กฝรั่งส่วนใหญ่ โตขึ้นมา กับ "สารานุกรมสำหรับเด็ก" (Children's Encyclopedia หรือ Child's Book of Wonders) เรื่องควงควาว, โลกรอบตัว, พืชและสัตว์, คนเผ่าต่างๆ การทำงานของ เครื่องจักร ฯลฯ โตขึ้นมาหน่อยก็ย้ายไปใช้ Encyclopedia Britanica แล้วใช้มันวันยังค่ำจนทุกวันนี้

ราวสิบปีที่แล้วผมทำงานกับสถาบันที่มีห้องสมุดที่เปิดให้เด็กค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ในห้องสมุดนั้นมี "สารานุกรมสำหรับเยาวชน" ที่ในหลวงทรงมีพระราชปรารภให้สร้างขึ้นมา

วันหนึ่ง ผมมีข้อสงสัยจึงขอลูสารานุกรมฉบับดังกล่าว ผมพลิกดูแล้วรู้สึกห้ศจรรยว่าทำไมจึง สะอาดสะอาดเหมือนใหม่ ผมทักกับบรรณารักษ์ว่า "เด็กไทยนี่นิสัยดีจัง ถึงรักษาสารานุกรมให้สะอาด หมดจด ไม่เปื้อนมือ, ผิดกับสารานุกรมฝรั่งที่มักมอมเมมด้วยฝีมือเด็กสกปรก"

บรรณารักษ์ยิ้มแล้วตอบว่า "เปล่าหรอกค่ะ ในสิบปีตั้งแต่ซื้อสารานุกรมมา ไม่มีเด็กคนใดมาขอ ค้น ทุกฉบับจึงงามสะอาดดังเมื่อออกจากแท่นพิมพ์"

ท่านผู้อ่านคิดอย่างไรกับหลักฐานข้อนี้ ? ผมไม่เชื่อว่าเด็กไทยเกิดมาใจตายด้าน ไม่มี ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ชะรอยเธอต้องถูกสั่งสอนตั้งแต่คั่นให้ระงับใจ เลิกจินตนาการแล้วเชื่อผู้ใหญ่ แทนที่จะสงสัยด้วยตนเอง

ปัญหามีอยู่ว่า เด็กไทยถูก "หักปีก" เมื่อไร ? และด้วยวิธีใด ?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมได้พบคำตอบในหนังสือ Partners in Learning ของ Maureen Wickremasighe (ISBN 955-97827-5-4) ว่าด้วยบูรณาภาพ (Continuity ?) ระหว่างวัยทารกกับวัยเริ่มเข้าเรียนหนังสือ

ความสงสัยและจินตนาการในทารก

หนังสือดังกล่าวขึ้นต้นด้วยทารกเริ่มคลาน ว่ามีความอยากรู้อยากเห็นสูงมาก ช่อมสำรวจรอบตัว จับหัวแม่มือหาว่ามีสรรพคุณอะไรบ้าง คว่ำซัดดิน ด้ามร่มเข้าปากว่ากินอร่อยแค่ไหน ต่อมาพอเดินได้ ทารกจะเริ่มเล่นและมักจะเล่นสกปรกมอมเมม เช่น เล่นทราย สาคน้ำ ปั้นดินเป็นขนม (Mud Pies) ออกขายกันสมมติเป็นตลาด ฯลฯ

ต่อมาเมื่อเด็กโตขึ้นมา ครูชั้นประถมตอนต้นควรใช้พลังสงสัยอยากรู้อยากเห็นนี้เป็นเครื่องมือในการสอนให้เด็กเรียนรู้อักษรและเลขด้วยความสนุกสนาน อยากรู้อยากเห็น สำหรับคนที่มีความสุขจิตสมบูรณ์ มีจินตนาการและคิดสร้างสรรค์ การละเล่น ไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อสุนทรภู่แต่ง "พระอภัยมณี" ท่านกำลังเล่น เมื่อ Einstein คิดทฤษฎีกรอบัจจรวาล ท่านกำลังเล่น เมื่อ จิตร ภูมิศักดิ์ วิเคราะห์คำว่า ไทย ลาว ขอม ท่านกำลังเล่น ฯลฯ

ที่จริง การเล่น หรือ การเรียนรู้ และการเรียน ก็ควรจะเป็น การละเล่นต่อเนื่องกัน แต่ในโลกทัศน์ของผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ การเล่นและการเรียนเป็นคนละเรื่องไม่เกี่ยวกันเลย ในทางตรงกันข้าม การเล่นเป็นการเสียเวลาเปล่าๆ และเมื่อจะเข้าเรียน เด็กๆ ต้องเลิกเล่น !

นี่เป็นความเข้าใจผิดระดับพื้นฐานที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของการศึกษาไทยโดยทั่วไป, ทำให้การศึกษาเป็นเรื่องทุกข์ทรมานสำหรับครูและเด็กพอๆ กัน

ทำลายความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการของเด็ก และอาจจะอำนวยการให้เด็กเกรง นักเรียนอาละวาด หรืออย่างน้อยก็ซึมเศร้าหดหู่ใจ ไม่อยากคิด ไม่อยากอ่าน และ ไม่อยากเปิดสารานุกรม ที่ดีที่หนึ่งระดับโลกที่ในหลวงทรงมีพระราชอุทิศสาหะให้สร้าง

ทั้งหมดนี้ชวนให้ผมเข้าใจว่า ปัญหาที่แท้จริงของระบบการศึกษาไทยอาจจะมีจุดกำเนิดในระดับก่อนเข้าเรียน (Pre-school) และระดับประถมขึ้นต้น

การละเล่น จินตนาการ และความอยากรู้อยากเห็นในโรงเรียน

ผมไม่มีความรู้ภาคสนาม คือผมไม่เคยเป็นเด็กไทย ไม่เป็นผู้ปกครองของเด็ก และไม่เคยเป็นครูชั้นประถม ความเห็นของผมจึงอาจจะผิดพลาดโดยสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม ผมเคยเป็นเด็ก (ฝรั่ง) ที่ถูกระบบการศึกษา (อังกฤษ) ทรมานพอสมควร ผมจึงขอถือสิทธิ์ออกความคิดเห็นแทนเด็กๆ ทั่วโลกที่ประสบว่า โรงเรียนคืออนรกน้อยๆ

ใครไม่เห็นด้วยโปรดเขียนมาทักท้วง ผมจะได้ชื่นใจ แต่กรุณาอย่าเพิ่งเผาพริกเผาเกลือ เสียขายของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมเห็นปัญหาเด็กก่อนเข้าเรียนและเริ่มเข้าเรียนนั้น มีสองระดับชั้นคือ 1) ชั้นผู้ดีและชนชั้นกลางในเมือง, และ 2) ชั้นกรรมมาชีพและชนบท
 ชั้นผู้ดีและชนชั้นกลางในเมือง (ที่เรียนแบบชีวิตผู้ดี) มักควบคุมลูกๆ จนมากไป, คือคุมทารกไม่ให้เล่นสกปรกอมแมมตามประสาเด็กสามัญชน ผลก็คือ ทารกไม่รู้กระเบียดความเรียบร้อย และความสะอาดสะอาด ตั้งแต่เนิ่นๆ แต่ขาดโอกาสที่จะสำรวจเรียนรู้โลกรอบตัว

ดังนั้น ความอยากรู้อยากเห็นที่เป็นสันดานเดิมของเด็กจึงหดเหี่ยว และจินตนาการไม่มีทางเกิดขึ้นได้ เมื่อถูกผู้ดี/ชนชั้นกลาง เข้าเรียนชั้นประถม ก็เข้ากรอบเหล็กอีกชั้นหนึ่ง อักษรและเลขไม่ได้เป็นเรื่องสนุกสนานที่เด็กจะสำรวจ เล่น ค้นหา ได้ด้วยตนเอง แต่เป็นสูตรสำเร็จรูปที่คุณครูบังคับให้ท่องจำ อย่างไม่ให้สงสัยหรือทักถามว่า "ทำไม?"

คนกรรมมาชีพและชาวชนบท มักให้ลูกๆ เล่นตามอัธยาศัย (เช่น ขี่ควาย, เล่นดิน เล่นน้ำ) หรือเรียนรู้โลกรอบตัวให้บังเกิดความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการพอสมควร เด็กตามชนบทจึงน่าจะเรียนดีกว่าเด็กในเมือง แต่ที่ไหนได้?

พอเด็กในชนบทเข้าเรียนชั้นประถมก็เจอ โครงเหล็ก คือระบบการศึกษาของราชการแบบอัตโนมัติ ที่บังคับให้ล้มปัญญาเดิม พื้นเมือง แล้วสอนความรู้ใหม่จากนอก ไขว่คว้าความรู้ใหม่จากนอกนี้จะผิดหรือซั่ว, แต่ระบบการศึกษาไม่เปิดโอกาสให้ถกเถียง, ไม่ให้ทางเลือก, และบังคับให้เชื่อว่าวิถีชีวิตเดิมไม่มีคุณค่า

ดังนั้น เด็กชนบทจึงถูกแยกออกจากอดีตและบริบทของตนจนลอยตัว, ไม่มีที่มาหรือที่ไป จึงไม่อาจจะคิดสร้างสรรค์ได้เสรีเช่นกัน

ความสงสัย

ดูเหมือนกับว่ารัฐบาลคุณทักษิณ เชื่อว่า ปัญหาการศึกษาไทยแก้ได้ด้วยการเพิ่มเทคโนโลยีให้โรงเรียนทุกแห่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์

ผมไม่เถียง แต่สงสัยว่าเราจำเป็นจะต้องกลับไปดูเบื้องต้นการศึกษา เมื่อทารกปั้นดิน, สาคน้ำ, จับหัวแมว

การจะแก้ระบบการศึกษาในระดับมัธยมหรืออุดมศึกษา เป็นการสิ้นเปลือง, ยุ่งยากและแพง
 เรากลับไปแก้ระบบการศึกษาในระดับก่อนการเรียน (Pre-school) และระดับประถมขั้นต้นจะไม่ดีกว่าหรือ?

บทความเรื่อง ระบบการศึกษาไทย

ที่มา : โคโย ไมเคิล ไรท์

ระบบการศึกษาไทย

ไมเคิล ไรท์ บอกว่าระบบการศึกษาไทยมีประสิทธิภาพสูงในการป้อนข้อมูล แต่ขัดขวางและยับยั้ง

ปัญญาเสรี ขัดขวางการสงสัย การค้นคว้าและความคิดสร้างสรรค์

นั่นคือครูมีหน้าที่ป้อนเนื้อหาให้นักเรียนท่องจำ ทำให้เด็กคิดไม่เป็น ไม่สามารถหาเหตุผลได้ รวมทั้งไม่กล้าถาม

ทั้งนี้ ไรท์ ได้ตั้งสมมุติฐานว่าปัญหาดังกล่าวเกิดจากสังคมไทยมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น

1. พ่อแม่โ้ลูก สอนให้ลูกว่านอนสอนง่าย (Passive) ขณะที่ฝรั่งสอนให้ลูกสู้ กล้าคิด กล้าลอง และรู้จักทำ (Active)
2. สังคมไทยนับถือทฤษฎีความรู้ แบบอินดู-พราหมณ์ ที่เชื่อว่าองค์ความรู้นั้นสำเร็จรูป การจะเข้าถึงองค์ความรู้ได้ต้องท่องจำทุกตัวอักษร(อักขระ)
3. สังคมไทยสืบทอดของพระพุทธเจ้า (ศากยมุนี) ที่สอนให้ตั้งข้อสงสัยในทุกเรื่อง คิดเอง และทดลองปฏิบัติก่อนจะเชื่อ (กาลามสูตร)
4. วัฒนธรรมของคนไทยเน้นความเคารพยำเกรง ทำให้เด็กบูชาครู บูชาตำรา จนไม่ไว้ใจปัญญาและความสามารถของตนเอง
5. ตั้งแต่รัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา วิทยาการที่ทันสมัยมาจากตะวันตกทั้งหมด เด็กไทยจึงต้องนำตำราต่างประเทศมาท่องจำ โดยไม่ได้วิเคราะห์ด้วยสติปัญญาของตัวเอง เพราะมองว่าวิทยาการของของตนเองนั้นล้าสมัย และเชื่อของนอกดีเสมอ และท่องจำโดยไม่ได้ทำความเข้าใจ และไม่ได้นำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ให้เหมาะกับเมืองไทย
6. การออกแบบการศึกษาของสังคมไทยในระยะแรก ขนชั้นผู้ปกครองต้องการเสมียนและช่างฝีมือ ไม่ต้องการความคิดอิสระ โรงเรียนสมัยแรกผลิตเพื่อป้อนระบบราชการ ทำให้ต้องยึดตามคำสั่ง ไม่สนใจการฝึกคนให้เป็นผู้นำ
7. ผู้มีอำนาจในกระทรวงศึกษาธิการไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างความรู้และปัญญา จึงพยายามเพิ่มตำรา โดยเข้าใจว่าใครเรียนหลายวิชาคือคนที่มีความรู้มาก ซึ่งจริงๆแล้วคนที่เรียนจบสูงอาจจะไม่เก่งก็ได้ คือมีความรู้เฉพาะทาง ซึ่งคนที่รู้เรื่องหนึ่งอาจจะไม่รู้อีกหลายเรื่องก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันเด็ก วันแห่งการให้ที่อาจทำร้ายผู้รับ

ที่มา : โดย อภิชาติ จันทร์แดง มติชนรายวัน วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2549

ระหว่าง "คนฉลาด" กับ "คนดี" เราอยากมีเพื่อนร่วมสังคมประเภทไหนมากกว่ากัน?

แล้วระหว่าง "การคิดแบบคนฉลาด" กับ "การคิดแบบคนดี" เราควรจะมีเพื่อนคนคิดแบบไหนมากกว่ากัน?

ผู้เขียนกำลังมองไปที่คำขวัญวันเด็กปีนี้ "อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด" ซึ่งเป็นคำขวัญที่สั้น กระชับ ได้ใจความ แต่ชวนให้ตีความไปในขณะเดียวกัน

คำขวัญนี้อาจดูดีสำหรับยุคที่รัฐบาลว่าเป็นยุคแห่งการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แต่เมื่อหันไปมองรอบๆ สังคมที่คิดว่าเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งการเรียนรู้นี้ เราได้สร้างสังคมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้แล้วหรือยัง เพื่อปลายทางของคำตอบที่ว่าเด็กได้เรียนรู้อะไร

ในเมื่อทุกวันนี้เด็กในสังคมไทยต่างมีชีวิตประจำวันอยู่กับสื่อจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่ยังไม่มีการจัดเรตเพื่อกำหนดอายุคนดู เกมคอมพิวเตอร์ ดาวน์โหลด โทรศัพท์มือถือ สื่อลามก ยาเสพติด รวมถึงการแสดงออกในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความรุนแรงตามมาแทบทั้งสิ้น นับวันสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยถือว่าพุ่งสูงขึ้นจนน่าวิตก เราจึงพบเห็นความรุนแรงในการหาทางออกให้กับปัญหาของเด็กและเยาวชน ปรากฏผ่านสื่ออยู่แทบทุกวันแต่ละกรณีก็มีความรุนแรงแตกต่างกันไป ที่สำคัญแต่ละกรณีต่างเต็มไปด้วยความสูญเสียอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้น หากนำความสูญเสียนั้น ไปเทียบกับสาเหตุของการเลือกตัดสินใจใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาแล้วยังทำให้รู้สึกว่ามัน ไม่น่าเกิดขึ้นแม้แต่น้อย อย่างว่านักเรียนนักศึกษา ใช้ความรุนแรงในการตอบโต้กับปัญหาชีวิตของตนจนก่ออันตรายทั้งแก่ชีวิตตนและคนรอบข้าง

ปัญหาเหล่านี้ได้ก่อตัวและเติบโตขึ้นมาอย่างเงียบๆ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมตามพัฒนาแบบก้าวกระโดดตามเทคโนโลยี

หากเทียบระดับปัญหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชนของสังคมไทยแล้ว ถือว่ายังไม่รุนแรงเท่าในญี่ปุ่นหรืออเมริกา ที่มีก๊วนักเรียนใช้อาวุธทำร้ายเพื่อนในโรงเรียนแบบไม่เลือกหน้าไม่เว้นแม้แต่ในโรงเรียนชั้นประถม ในสังคมไทยเท่าที่ปรากฏ ยังเป็นการใช้อาวุธทำร้ายเพื่อนนักเรียนที่เป็นคู่กรณีกันเท่านั้น แต่นั่นก็กำลังปรากฏให้เห็นภาพแห่งความเป็นจริงในวันข้างหน้าว่าอาจมีความรุนแรงที่มากกว่านี้ได้เช่นกัน จำเป็นยิ่งที่จะต้องหาทางยับยั้งป้องกันความรุนแรงในลักษณะดังกล่าว เพราะปัญหาลักษณะดังกล่าวเป็นปัญหาไม่รู้จบ และไม่อาจคงสภาพอยู่ที่ระดับใดระดับหนึ่ง หากแต่พร้อมที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นหากมีปัจจัยทางสังคมมากระตุ้น โดยเฉพาะสังคมไทยในปัจจุบันที่มีปัจจัยมากมายที่มีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงได้

ที่ผ่านมา รัฐบาลมีทรศนะเกี่ยวกับปัญหาและความพยายามป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องเด็กและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวชน โดยยกให้เป็นนโยบายสำคัญระดับชาติ แต่หลายสิ่งหลายอย่างที่ปรากฏอยู่รายรอบตัวเด็กในสังคมกลับเต็มไปด้วยสิ่งชั่วร้ายและแรงเร้าให้เกิดการใช้ความรุนแรงอยู่ทุกขณะ เด็กและเยาวชนต่างถูกยึดเยียดความรุนแรงโดยไม่รู้ตัว ทั้งจากการใช้ชีวิตประจำวันที่ต้องรับสื่อจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่ยังไม่มีการจัดเรตจำกัดอายุคนดู เกมคอมพิวเตอร์ ดาวน์โหลดโทรศัพท์มือถือ สื่อลามก ยาเสพติด ฯลฯ พอถึงวันเด็กผู้ใหญ่ก็หันมาสนใจเด็กที่ แต่เป็นการสนใจที่เป็นเรื่องของ "การให้" ในเชิงวัดผลมากกว่า "การเอาใจใส่" ที่จะเข้าใจหรือมุ่งแก้ไขปัญหาของสังคม แม้การให้ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเอาใจใส่ แต่เชื่อว่าผู้ใหญ่จำนวนมากจบวันเด็กลงที่การสวดมนต์การให้ เหมือนที่ของขวัญหรือขนมแจกเด็กหมดไปทุกอย่างก็จบ วันพรุ่งนี้เด็กจะมีวิถีชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคมที่มากด้วยปัญหาต่อไป วันเด็กปีหน้าค่อยว่ากันใหม่

หากมองและเข้าใจวันเด็กด้วยความรู้สึกรู้สึกนึกคิดแบบการให้ในเชิงวัดผล ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังไม่ได้การแก้ไข ซึ่งที่ผ่านมามีถือว่าเป็นธรรมชาติของสังคมไทยไปแล้วก็ได้ที่เรามากแก่ปัญหาที่ปลายเหตุหรือปกปิดปัญหาไม่ให้ถูกแสดงออกมา ดังนโยบายการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของรัฐที่ว่าด้วยเรื่องเด็กและเยาวชนในรอบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของด้านความมั่นคงของมนุษย์และสังคม

คำขวัญวันเด็กปีนี้ที่สั้นกระชับว่า "อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด" นั้นอาจดูดีสำหรับผู้ที่พยายามสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แต่ทว่าสิ่งที่ขาดไปก็คือมิติทางด้านศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งเท่าที่ผ่านมามีพบว่าคำขวัญวันเด็กจะมีส่วนของศีลธรรม จริยธรรม เป็นหลักอยู่ในแต่ละปีมาโดยตลอด ในระยะหลัง เรื่องของศีลธรรมและจริยธรรมแทบไม่ปรากฏอยู่ในคำขวัญวันเด็ก ผู้เขียนไม่ถึงขนาดว่าจะวิตกเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตเท่านั้น เพราะการสร้างศีลธรรม จริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชนยังสามารถกระทำได้ในส่วนอีกมากมาย แต่นี่เป็นการสะท้อนถึงทัศนคติหรือความต้องการของรัฐที่อยากมีคนฉลาดอยู่ในสังคมมากๆ ก็เป็นได้ โดยตั้งอยู่บนความเชื่อว่าถ้าสังคมมีคนฉลาดมากประเทศก็จะก้าวหน้ารุ่งเรือง ทั้งที่ปัจจุบันสังคมของเรากลับเต็มไปด้วยปัญหา เพราะสาเหตุว่าคนจำนวนมากเป็นโรคบกพร่องทางศีลธรรมจริยธรรม สังคมจึงเต็มไปด้วยปัญหาและความรุนแรงในการหาทางออกให้กับปัญหา ที่น่ากลัวยิ่งกว่านั้นคนจำนวนมากก็มองว่าปัญหาบางปัญหามีใช่เรื่องของตนถึงแม้ว่าปัญหานั้นเกิดจากการกระทำของตนก็ตาม

ในอีกด้านหนึ่ง รัฐบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้สังคมเกิดความสามัคคี ลดการใช้ความรุนแรงในสังคม แต่สิ่งเหล่านี้ถูกหยาบมาพูดเมื่อมีความสูญเสียเกิดขึ้นแล้วและมองที่ปลายเหตุมากกว่าที่รากเหง้าของปัญหา รายการไม่เหมาะสมจากสื่อจากโทรทัศน์ยังคงอยู่ภาพยนตร์ยังไม่มี การจัดเรตคนดู เกมคอมพิวเตอร์ยังหลั่งไหลอยู่ในความรุนแรง ดาวน์โหลดโทรศัพท์มือถือที่เต็มไปด้วยสิ่งชั่วร้ายทางเพศ สถานบันเทิงผุดขึ้นเหมือนดอกเห็ด กลายเป็นแหล่งมั่วสุมทั้งเซ็กส์และยาเสพติด ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะที่วันเด็กในปีนี้ จะมีเด็กๆ จำนวนมากน้อยแค่ไหนที่ต้องไปเพลิดเพลินอยู่กับอาวุธสงครามในค่ายทหาร แล้วไปชื่นชมกับศักยภาพในการใช้อาวุธทำลายล้างกัน นี่เป็นสิ่งที่ถูกจัดขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ที่มีนโยบายลดความรุนแรงในเด็กและเยาวชน เป็นภาพแห่งความขัดแย้งที่มองไม่เห็น นี่ก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่ ยิ่งกับสังคมไทยกำลังตกอยู่ในสภาวะล่อแหลมต่อปัญหาความรุนแรงที่ไม่อาจควบคุมได้ กิจกรรมที่ผู้ใหญ่ (ในนามของรัฐ) คิดว่าเป็นการให้ความสนุกสนาน ความบันเทิง หรือให้เด็กได้พักผ่อนหย่อนใจในวันของเขา กลับกลายเป็นการกระตุ้นความรุนแรงไปในขณะเดียวกัน เมื่อย้อนกลับไปดูคำขวัญวันเด็กที่ว่า "อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด" แล้วกิจกรรมงานวันเด็กโดยหน่วยงานของรัฐได้สร้างสรรค์ "ความฉลาด" มากน้อยแค่ไหน? และทำให้เด็ก "คิดอย่างไร"?

ไม่อาจสรุป เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตบางประการให้ร่วมขบคิด เพราะผู้เขียนคิดว่าสิ่งที่เด็กและเยาวชน ได้ยืนอยู่ท่ามกลางบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดโอกาสในการแสดงออกด้วยความรุนแรง ย่อมมิใช่การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เป็นแน่แท้

ที่สุดแล้ววันเด็กกลายเป็นเรื่องของ การให้แบบตามใจเด็ก ให้ด้วยวัตถุ มากกว่าที่จะให้ความรัก ความเข้าใจหรือการเลือกให้ในสิ่งที่เหมาะสม ถึงแม้ว่าไม่สามารถคิดใหม่ทำใหม่ได้ แต่ขอให้คิดเป็นทำ เป็นเพื่อตนเองและสังคมอย่างแท้จริง มิใช่เกิดความพิกลพิการทางความคิดอย่างผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อยที่สร้างปัญหามากมายให้กับสังคม อีกทั้งยังเหมือนส่งเสริมสนับสนุนความรุนแรงทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว อย่างเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน

หรือว่าสังคมนี้มีคนซึ่งเคยเป็นเด็กมาก่อนมีความ "ฉลาดคิด" มากเกินไป?

ตะลึง! เด็กไทยฝันเปียกตั้งแต่ 8 ขวบ

ที่มา : ผู้จัดการออนไลน์ <http://www.manager.co.th>

จุฬาฯ วิจัยพบเด็กไทยโตเป็นหนุ่ม-สาวเร็วขึ้น เด็กชายฝันเปียกครั้งแรก อายุต่ำสุด 8 ปี ส่วนเด็กหญิงมีประจำเดือนอายุต่ำสุด 9 ปี สอดคล้องกับผลวิจัยของอังกฤษ พร้อมชี้เด็กที่โตเร็วมากๆ หากไม่ได้รับการชี้ทางด้วยความรักความเข้าใจ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โตขึ้นอาจกลายเป็นผู้ใหญ่เจ้าปัญหาได้

นางสาวศิริจุฬา นันสุนานนท์ ผู้วิจัยเรื่อง "การศึกษาความรู้ เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย" จากศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เปิดเผยว่า จากการเก็บข้อมูลเยาวชนหญิงชายที่มีอายุระหว่าง 10 - 24 ปี ในเขตกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค ของประเทศไทย จำนวน 5,998 คน ระหว่างปี พ.ศ.2546- 2547 พบว่า เด็กหญิงและเด็กชายไทยเข้าสู่ภาวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเจริญพันธุ์เร็ว โดยเด็กหญิงจำนวน 3,290 คน เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก เมื่ออายุเฉลี่ย 12.69 ± 1.36 ปี ต่ำสุด คือ 9 ปี (อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.9) สูงสุด คือ 20 ปี (อยู่ในกลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 96.1) ส่วนเด็กชายจำนวน 2,708 คน เริ่มมีฝันเปียกครั้งแรก เมื่ออายุเฉลี่ย 13.63 ± 1.74 ปี ต่ำสุด คือ 8 ปี (อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.6) สูงสุด คือ 22 ปี (อยู่ในกลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 97.4)

จากผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลวิจัยในต่างประเทศอังกฤษที่ยืนยันว่า เด็กรุ่นสหัสวรรษใหม่ จำนวน 14,000 คน เด็กผู้หญิง 1 ในทุกๆ 6 คน เริ่มแตกเนื้อสาวเมื่ออายุย่าง 8 ขวบ เทียบกับจำนวนเพียง 1 ใน 100 ของเด็กหญิงรุ่นก่อน และเด็กผู้ชาย 1 ใน 14 คน ก็เริ่มแตกพานในอายุ 8 ขวบ เทียบกับจำนวนเพียง 1 ใน 150 ของเด็กชายรุ่นก่อนเช่นกัน และเด็กที่โตเร็วขนาดนี้ หากไม่ได้รับการชี้ทางด้วยความรักความเข้าใจ ทั้งทางกายและใจ อาจจะกลายเป็นผู้ใหญ่เข้าปัญหาที่เป็นได้ การศึกษาวิจัยในเรื่องการมีฝันเปียกครั้งแรกของเด็กชายเท่าที่ผ่านมานั้นยังไม่มีการศึกษามากนัก ส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปในเรื่องของกรมประจำเดือนครั้งแรกกลุ่มเด็กหญิงมากกว่า ซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อถึงการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจในเด็กชาย เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการให้ความรู้ และการให้การปรึกษาแก่เด็กและวัยรุ่น

“การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมีประจำเดือนหรือมีฝันเปียกเร็วนั้น ยังไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในเด็ก แต่ในตัวเลขที่น่าเป็นห่วงนี้ จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาค้นคว้า อีกทั้งยังมีเด็กที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีเพศสัมพันธ์เร็ว ครั้งแรกเพียงอายุ 7 ขวบ กลับพบว่าคู่ที่เพศสัมพันธ์ด้วยนั้นเป็นผู้ใหญ่ที่อายุ 55 ปี ดังนั้น ผลการสำรวจเด็กมีเพศสัมพันธ์เร็วจึงไม่เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น แต่เป็นผลจากการล่วงละเมิดทางเพศด้วย”

ศ.นพ.นิกร คุศลิตินันท์ ผู้อำนวยการศูนย์ วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวเพิ่มเติมด้วยว่า การพัฒนาทางเพศเป็นเรื่องแปลกแต่จริง ซึ่งเคยมีการบันทึกข้อมูลจากประเทศแถบสแกนดิเนเวียว่าทุกๆ 10 ปี เด็กหญิงจะมีประจำเดือนเร็วขึ้น 4-5 เดือน ซึ่งเมื่อก่อนผู้หญิงจะมีประจำเดือนครั้งแรก อายุ 18 ปี ซึ่งทั้งร่างกายและจิตใจเติบโตสัมพันธ์กัน ขณะที่ปัจจุบันร่างกายเติบโตแซงหน้าจิตใจไปแล้ว ซึ่งต้องบอกไว้ก่อนเหมือนกันว่าเด็กยังไม่มีความต้องการทางเพศเลย อย่ามองว่าเด็กไม่ดี เพราะส่วนมากที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเกิดจากการกระทำของผู้ใหญ่ และปัญหาด้านเพศก็เป็นปัญหาของทุกเพศทุกวัยด้วย

น.ส.ศิริยา กล่าวอีกว่า นอกจากนี้จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะไม่นำมาก่อนว่า ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยหนุ่มสาวอย่างไร และพ่อแม่มักจะกล่าวว่า เมื่อถึงเวลาที่รู้เองทำให้เกิดความเข้าใจว่า เมื่อโตขึ้นก็จะรู้ได้เอง ประเด็นนี้การให้ความรู้เพศศาสตร์ศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รวมถึงระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบพันธุ์และสุขอนามัยทางเพศ น่าจะเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กและวัยรุ่น รวมทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศว่า เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเข้าสู่วัยสูงอายุ

สำหรับข้อมูลกลุ่มเยาวชนที่มีเพศสัมพันธ์แล้วพบว่า อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเยาวชนจะอยู่ที่ 16.67 ± 2.24 ปี ซึ่งถือว่าอายุค่อนข้างน้อย และยังอยู่ในวัยเรียน ส่วนการได้รับความรู้ด้านอนามัยเจริญพันธุ์นั้นเยาวชนส่วนใหญ่ตอบว่าเคยได้รับความรู้ แต่เป็นเพียงแค่อ่านได้ยิน แต่ไม่เข้าใจหรือมีความรู้ลึกซึ้งแต่อย่างใด สำหรับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในกลุ่มที่อยู่นอกสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา/ระดับประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น/อาชีวศึกษา เคยมีประสบการณ์มากกว่ากลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่าเด็กกลุ่มเสี่ยง คือ กลุ่มอาชีวศึกษา

น.ส.ศิริยุพา กล่าวต่อว่า ในเรื่องของ การให้ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ที่วัยรุ่นต้องการจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบพบว่า เยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษาได้รับความรู้มากกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาแล้วหรืออยู่นอกสถานศึกษา และรูปแบบการให้ความรู้ที่นิยมคือ ทีวี โรงเรียน และในตำราเท่านั้น ที่สำคัญการให้บริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์ส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน เป็นการจัดการบริการให้ช่วงอายุค่อนข้างกว้างคือ 15-44 ปี เป็นบริการสำหรับวัยรุ่นที่ไม่ใช่ให้บริการกับวัยรุ่นโดยตรง และเป็นการให้บริการแบบตั้งรับ ซึ่งลักษณะการให้บริการ การรอเจ้าหน้าที่ให้บริการของภาครัฐมีปัญหาไม่สะดวกเท่าการให้บริการของเอกชน สำหรับเรื่องเพศศึกษาส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้เรื่องเพศจากโรงเรียน โดยเนื้อหาจะอยู่ในวิชาสุขศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา และครูสอนแบบเน้นวิชาการและทฤษฎีเท่านั้น

ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์พบว่า วัยรุ่นในชุมชนจะมีเพศสัมพันธ์กันเร็วมาก ซึ่งมาจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะผู้ชาย และทัศนคติในสังคม ส่วนเรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์พบว่าวัยรุ่นในชุมชนส่วนใหญ่ยังมีความรู้และการปฏิบัติตน ไม่ถูกต้องในเรื่องการป้องกัน รวมทั้งวิธีการรักษาส่วนวัยรุ่นในโรงเรียนพบว่าส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิธีการคุมกำเนิด โดยวัยรุ่นเห็นว่าการคุมกำเนิดเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิงเนื่องจากผู้หญิงเป็นคนที่ตั้งครรถ์ ซึ่งวิธีการคุมกำเนิดมักเป็นแบบชั่วคราวถือใช้ถุงยางอนามัย หรือกินยาคุม

น.ส.ศิริยุพา กล่าวต่อว่า ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นคิดว่าหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ควรส่งเสริมให้ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของไทย และควรจัดให้มีบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์สำหรับวัยรุ่นเป็นแบบเชิงรุก โดยเน้นบ้าน ชุมชน และ โรงเรียนเป็นหลัก ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยเพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศศึกษาให้แก่เยาวชนไทยได้พอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สื่อกับการลงทุนเพื่อเด็ก

ที่มา : <http://childmedia.net> โดย ศศ.ลักษมี คงลาภและอัปสร เสถียรทิพย์ โครงการยุทธศาสตร์สื่อเด็ก

เด็กไทยไม่ชอบอ่านหนังสือ เอาแต่ดูทีวี สมัยนี้เด็กไม่ฟังนิทานหรือเอาแต่เล่นเกม คอมพิวเตอร์ ขณะเดียวกัน รายการโทรทัศน์เพื่อเด็กกลับอยู่ไม่ยัด ผู้ใหญ่ในสังคมจึงต่างเป็นห่วงเป็นใย เด็ก ผู้ใหญ่ในรัฐกำหนดพื้นที่สื่อให้เด็กเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2546 คณะรัฐมนตรีมีมติพิจารณาแนวทางและมาตรการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและเรียนรู้ของเด็กเยาวชนและครอบครัว

สรุปในสาระสำคัญคือ ให้สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จัด+++ส่วนเวลาสำหรับเนื้อหาสาระของรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว 10-15% ของเวลาออกอากาศ โดยให้เริ่มจากกรมประชาสัมพันธ์ก่อน เมื่อ 1 มกราคม 2547

สำหรับรายการวิทยุและโทรทัศน์ของสถานีอื่น ให้ดำเนินการตามความพร้อมและให้แบ่งเวลาออกอากาศรายการสำหรับเด็กเยาวชนและครอบครัว เพิ่มจากเกณฑ์เดิมที่กำหนดไว้อย่างน้อยครึ่งชั่วโมงในระหว่างเวลา 16.00-18.30 น. เป็นอย่างน้อย 1-1 ชั่วโมงครึ่ง ในระหว่างเวลา 16.00-22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เด็กกับครอบครัวรับชมรายการมาก

แล้วในความจริงเป็นเช่นไร?

จากการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสำหรับเด็กของสื่อมวลชนในปัจจุบัน" ด้วยการสนับสนุนของ สสส.และ โครงการยุทธศาสตร์สื่อเด็ก เพื่อศึกษาปริมาณการนำเสนอเนื้อหาสำหรับเด็กของสื่อมวลชน และศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคของการผลิตสื่อเพื่อเด็ก โดยเน้นสื่อสำหรับเด็กอายุ 3-12 ปี ในช่วงสิงหาคมที่ผ่านมา พบว่า

สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากที่สุดจำนวน 15 รายการ/สัปดาห์ รองลงมาคือช่อง 9 อสมท มี 10 รายการ/สัปดาห์ ช่อง 3 มี 8 รายการ/สัปดาห์ ช่อง ไอทีวี่มี 8 รายการ/สัปดาห์ ช่อง 11 มี 6 รายการ/สัปดาห์ สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศรายการโทรทัศน์เพื่อเด็กต่ำสุดคือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐกลับมีเพียง 5 รายการ/สัปดาห์

วิทยุสำหรับเด็กมีเพียง 3 รายการ! นอกนั้นส่วนใหญ่เป็นสถานีเพลง จากการสำรวจพบว่า รายการวิทยุสำหรับเด็กมีเพียง 3 รายการ ได้แก่ รายการ โลกของเด็ก ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย FM 92.5 MHz. รายการครอบครัวสุขสันต์และรายการนิทานเพื่อนรัก ออกอากาศทางสถานีวิทยุทรินิตี้เรดิโอ FM 97.0 MHz. ส่วนรายการวิทยุที่ผลิตเพื่อเยาวชนอายุ 13-18 ปีนั้นก็มีเพียง 4 รายการ ทั้งนี้ สถานีวิทยุระบบเอฟเอ็มในกรุงเทพฯ เกือบทั้งหมดเป็นสถานีเพลง

เด็กไทยนับล้านคนมีนิตยสารอ่านแค่ 2 เล่ม

หากถามถึงหนังสือสำหรับเด็กทั้งประเทศ พบว่า มีเพียง 2 ฉบับ คือ นิตยสารจูเนียร์แม็ก และ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตยสารแก๊งค์เด็กสนุก ขณะที่ผู้ใหญ่คาดหวังให้เด็กรักการอ่าน ใฝ่รู้ ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทย 7 ฉบับ มีพื้นที่ประจำ 1 หน้าต่อสัปดาห์ ยกเว้นหนังสือพิมพ์ข่าวสดที่ให้พื้นที่ 6 วันต่อสัปดาห์ ความฝันของผู้ผลิตที่พร้อมจะเจ็บตัว ผู้ผลิตสื่อสำหรับเด็กทั้งวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือ หลายคนยังมีความหวัง ความฝันแม้จะมีความท้อแท้หรือรู้สึกถึงความไม่มั่นคง ที่สำคัญคือใจรักและอยากมอบสิ่งดีๆ ให้กับเด็ก

บุพา รัตนจันทร์ กรรมการผู้จัดการป่าใหญ่ศรีเอชเอ็น ผู้ผลิตรายการ "ทุ่งแสงตะวัน" กล่าวว่า "เราถนัดที่จะทำ และรักที่จะทำรายการเด็กส่วนใหญ่ใครๆ ก็หนีหมด เพราะมันเป็นรายการไม่ทำเงิน ไม่ได้เวลาไพร์มไทม์"

อีกเสียงของ มาลี ปานเพชร เจ้าหน้าที่บริหารของเวิร์คพอยท์ จากรายการ "สู้เพื่อแม่" ที่ออกอากาศทางช่อง 5 เสนอแง่มุมไว้ว่า "เราต้องต่อสู้หนักมาก อย่างช่วงแรกสู้เพื่อแม่นี่ขายไม่ได้นะ รายการเด็กขายยากเหมือนกัน และด้วยความดีที่ออนแอร์ทุกวัน ค่าเช่าเวลาทุกวัน คือรายการอื่นยัง 1 วันแต่ที่นี่ 5 วัน เพราะฉะนั้นเหนื่อยเป็นห้าเท่า คือต้องสายป่านยาวจึงจะอยู่ได้ ถูกค้าเห็นเป็นรายการเด็ก เวลาเราไปเสนอเค้าก็ยาก"

ทางออกที่ต้องเร่งสร้าง พื้นที่สื่อสำหรับเด็กจึงมีน้อยลงและพร้อมจะจากไปได้ทุกโอกาส เนื่องจากผู้ผลิตสื่อประเภทนี้ขาดความมั่นคง เช่น รายการ โทรทัศน์สำหรับเด็กส่วนใหญ่เริ่มต้นได้ไม่ทันไรก็จากไป หมุนเวียนให้คนใหม่มาทำเป็นวัฏจักร ส่วนรายการวิทยุและหนังสือสำหรับเด็กยังมีน้อยกว่า และไม่สามารถดึงดูดความสนใจเด็กได้เท่าสื่อสมัยใหม่ เช่น เกมคอมพิวเตอร์

ผู้ผลิตสื่อสำหรับเด็กในหลายแขนง มีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการผลิตสื่อสำหรับเด็กให้เป็นรูปธรรม ไม่ใช่วางนโยบายกว้างๆ แล้วปล่อยให้เป็นที่ของสถานีหรือระดับปฏิบัติจัดการเอาเอง โดยไม่คำนึงว่าการดำเนินงานจะประสบผลสำเร็จหรือไม่อย่างไร

ตัวอย่างการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม อาทิเช่น ลดค่าเช่าเวลา งบประมาณในการผลิต หรือส่งเสริมสร้างแรงจูงใจทางด้านภาษี

การออกมามาประกาศนโยบายสนับสนุนสื่อสำหรับเด็กของภาครัฐที่ผ่านมา ขาดความจริงจังจึงไม่ก่อมรรคผลใดกับเด็กและเยาวชน หากสังคมไทยยังต้องการพลเมืองที่มีคุณภาพ การส่งเสริมให้เด็กเยาวชน ได้เลือกรับสื่อที่มีสาระจึงมีความสำคัญยิ่ง เพื่อให้เขาเหล่านั้นเติบโตเป็นผู้ที่ดูแลสังคมในอนาคตได้ด้วยความเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้ สังคมจะคาดหวังเอาที่อนาคตที่ตนเองไม่เคยลงทุนได้อย่างไร

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

2. ตัวอย่างภาพจากแบบเรียนเก่า

นำมาใช้ในการทำงาน เพื่อจะสะท้อนสังคมอุดมคติของยุคสมัยในอดีต

แบบเรียนภาษาไทย ชุด ปัญญา - เรณู

หน้า ๖๗

"ลวลี แม่ ครม พนุ ไป โรงเรียน" ปัญญา พุค
"ลวลี ลูก" แม่ พุค
คำ "ลวลี" เป็น คำ เคารพ

19

เรณู และ ปัญญา เป็น เด็ก นักเรียน
เคารพ ธรรมชาติ แล้ว ครู ก็ เข้า ห้องเรียน
เคารพ ธรรมชาติ แล้ว นักเรียน ก็ เข้า ห้องเรียน

1

2

หน้า ๖๘

ใน โรงเรียน มี ห้องเรียน โต๊ะเรียน และ ห้องนั่งเล่น
เรณู และ ปัญญา ชอบ เรียน โต๊ะเรียน
ที่ หน้า ชั้น ครู สอน นักเรียน ให้อ่านหนังสือ

26

หน้า ๖๙

ธง ไตรรงค์ มี สี เป็น แดงๆ
นิ่มนั้ แดง นี้ สีแดง
นิ่มนั้ แดง นี้ สีขาว
นิ่มนั้ แดง นี้ สีน้ำเงิน
ชาติไทย เคารพ ธงไตรรงค์ ทุกชาติ

3

4

หน้า ๗๐

ปัญญา คิดใจ เรือง แม่เหล็ก มาก
เรณู ก็ คิดใจ เรือง แม่เหล็ก มาก
จำลอง ก็ คิดใจ เรือง แม่เหล็ก มาก
เด็ก ทุกคน คิดใจ เรือง ธรรมชาติ มาก

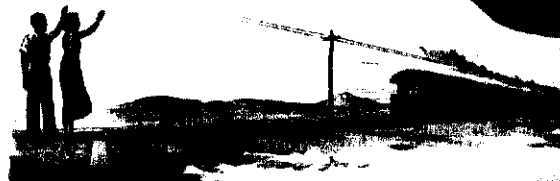
๓๘

หน้า ๗๑

พ่อแม่ โลกมือ ได้เด็กๆ เด็กๆ โลกมือ ได้พ่อแม่
เรณู ใจตาย จะร้องไห้ อีก ปัญญา ใจตาย เหมือนกัน
แต่ไม่ร้องไห้ ประสพพร รกถิ่น ฝรั่ง ชาวจีน

5

16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

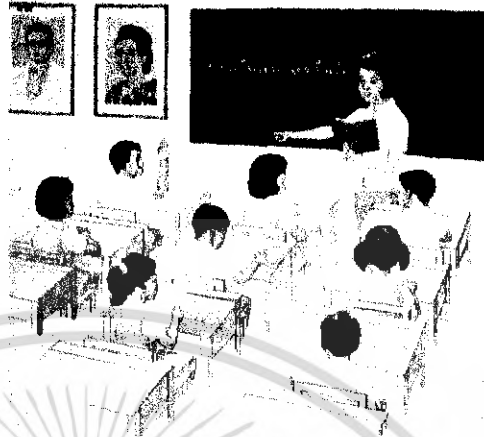
71541

หนังสือเรียนภาษาไทย เรื่อง หนูหล่อไปโรงเรียน

เดินถึงหน้าโรงเรียน
คุณครูขาน
หนูหล่อก็รีบ
ดีใจที่ได้เห็น
คุณครูท่านรักศิษย์
หรือศิษย์ชั้นอนุ
บาลคงวิชาได้
โคจรมีวิชา
ฝึกหัดแนะนำที่
ที่ต่างอันใด
ขบขันได้เป็น
ศิษย์ไปโรงเรียน

ไม่ทันเตือนเจ้าไปพบ
และวันด้วยเป็น
ครูก่อนเป็นเด็ก
ลูกศิษย์เป็นผู้
อยู่ได้จิตใจ
เป็นเด็กใจกล้า
ศิษย์กับไป
เป็นเครื่องหา
ออกทำสิ่ง
ทำดีกับคน
ทำดีกับคน
ทำดีกับคน
ทำดีกับคน

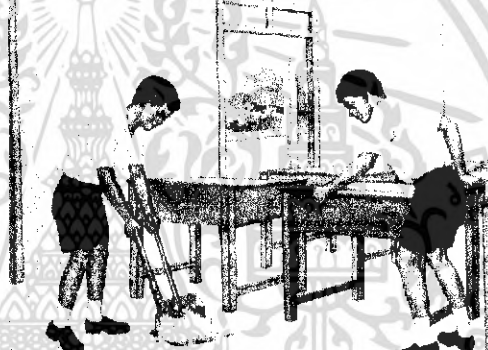
7

8

๒๔

๒๕

9

10

หนังสือเรียนภาษาไทย เรื่อง เรายืนยันเรียน

นักเขียน ชัย เสง

11

ตา ของ ฉัน นั้น มี สอง ตา
มี สอง ตา
มี สอง ตา
ตา ของ ฉัน นั้น มี สอง ตา
เถา ไร่ ตุ คี คี

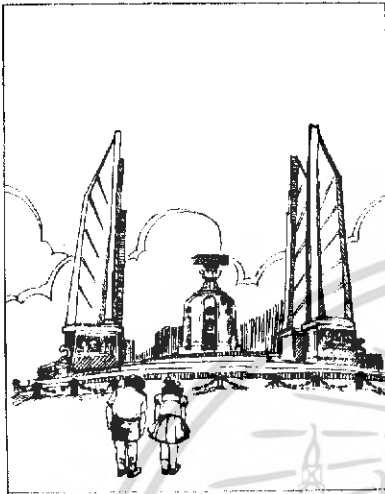
12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือเรียนภาษาไทย เรื่อง หนูน้อย หนูนิด

หนังสือบทขับร้อง

๖

หนูน้อย หนูนิด ประชาธิปไตย ใช้พานทอง
เป็นที่รอง รุ่งอรุณ บุญไทย

13

14

แบบสอนอ่านสำหรับเด็กเริ่มเรียน ชุด สดากับคำวิ

แบบสอนอ่านเบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำวิ ขึ้น ลง มา จาก ช่าง มน
คำวิ ขึ้น ลง มา เร็ว
“ดู จัน ขึ้น ลง มา นะ” คำวิ พูด

๒๘

15

แต่ วิ เล่น ที่ สนาม
แต่ วิ เล่น ที่ สนาม
แต่ วิ เล่น ที่ สนาม
แต่ วิ เล่น กับ โต้
แต่ วิ เล่น กับ ศัย
เรา ชอบ วิ เล่น ที่ สนาม

๓๓

16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ

บทบาทและความสำคัญของหนังสือ

งานด้านการออกแบบกราฟฟิก เป็นการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการออกแบบสำหรับพิมพ์หนังสือ, นิตยสาร, วารสาร, หนังสือพิมพ์ ตลอดจนตำราทางวิชาการต่างๆ ซึ่งจัดว่าเป็นข่างานที่มีการผลิตเป็นจำนวนมาก และต้องมีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่ต้องการจะเผยแพร่ออกไป แต่ไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม สิ่งสำคัญของการเผยแพร่คือการได้รับรู้ในข่าวสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกว้างขวาง หนังสือและเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ จึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางรองรับ ความต้องการทางด้านการเผยแพร่ด้วยวิธีการผลิตซ้ำ (REPRODUCTION) ทางการพิมพ์มาช่วยในการเพิ่มปริมาณของข่าวสาร หรือข้อมูล และอาศัยการออกแบบมาช่วยเสริมสร้างข่าวสารด้วยการจัดหน้า (PAGE LAYOUT) หรือจัดการพื้นที่ของหนังสือให้เกิดความสวยงามน่าสนใจ อ่านง่าย โดยใช้องค์ประกอบพื้นฐาน 2 ประการ คือตัวอักษร และภาพประกอบต่างๆ

โครงสร้างของหนังสือ

โครงสร้างการแสดงรูปแบบของหนังสือ ซึ่งจะมีโครงสร้างเฉพาะตัวในโครงสร้างส่วนรวมย่อมประกอบด้วยโครงสร้างรอง จากวิวัฒนาการทางความคิดเกี่ยวกับหนังสือได้เกิดรูปแบบโครงสร้างของหนังสือเป็นแบบสากล (UNIVERSALIGATION)

ในหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างได้ 3 ลักษณะคือ

1. โครงสร้างของรูปเล่มหนังสือ (BOOK DESIGN) ประกอบด้วย
  - 1.1 ส่วนปก เช่น ปกหน้า ปกหลัง ปกรอง ปกตอย
  - 1.2 ส่วนรองปก เช่น หน้าลิขสิทธิ์ หน้าอุทิศ หน้านิยม หน้าคำนำ
  - 1.3 ส่วนสารบัญ เช่น สารบัญเรื่อง สารบัญภาพ
  - 1.4 ส่วนเนื้อหา เช่น ภาค บท
  - 1.5 ส่วนเสริมเนื้อหา เช่น บรรณานุกรม วรรชนี
  - 1.6 ส่วนประกอบภายในเนื้อหา เช่น ภาพ สถิติ เิงอรรถ
2. โครงสร้างของเค้าโครงเรื่อง (PLOT DESIGN) ประกอบด้วย
  - 2.1 ตัวเค้าโครง (PLOT)
  - 2.2 แก่นสาระ (THEME)
  - 2.3 ฉาก (SETTING)
  - 2.4 ตัวละคร (CHARACTER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ภาพพิมพ์ (FIGURE OF SPEECH)

3. โครงสร้างของต้นฉบับ (MANUSCRIPTS) ประกอบด้วย

- 3.1 รูปแบบ (FORMAT)
- 3.2 เนื้อเรื่อง (MASTERY OF CONTENTS)
- 3.3 ข้อมูลหลักฐาน (FACT)
- 3.4 รูปแบบของความคิด (CONCEPT)
- 3.5 ถ้อยคำภาษา (WORDING)

ส่วนประกอบของหนังสือ

ส่วนประกอบของหนังสือ คือ ปก สารบัญ เนื้อเรื่อง สำหรับส่วนประกอบของเรื่องอาจจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามประเภทของหนังสือ เช่น นิตยสาร, หนังสือวิชาการ(TEXT BOOK), หนังสือแถลงข่าวรายงาน(JOURNAL), หนังสือแจ้งข่าวองค์การ(GAZETTE) เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามหนังสือในระบบสากลต่างๆ ไปจะมีส่วนประกอบดังนี้

1. ส่วนปก(COVER) ประกอบด้วย

1.1 ใบหุ้มปก(BOOK JACKET) เป็นกระดาษหุ้มอยู่นอกปกหนังสือ เป็นแผ่น โดดๆ ที่ไม่ได้เย็บติดกับหนังสือ ใช้หุ้มด้านหน้าโดยพับปีก 2 ข้าง หุ้มปกด้านหน้าและด้านหลังไว้

ประโยชน์

ก. เพื่อป้องกันแปหนังสือไม่ให้ชำรุด รักษาปกหนังสือให้ใหม่อยู่เสมอ รักษาสภาพหนังสือในขณะที่หนังสือยังไม่ถูกจำหน่าย

ข. ดึงดูดให้คนสนใจดูหนังสือ และซื้อหนังสือ เป็นการตกแต่งหนังสือเพื่อช่วยเพิ่มคุณค่าหนังสือ นั้น บางเล่มปกหน้าอาจจะไม่มีการพิมพ์ตกแต่งใด ๆ ใช้การตกแต่งรูปเล่มที่ใบหุ้มปกอย่างเดียว

ค. ปกด้านหน้า – เป็นชื่อเรื่อง (HEADLINE) อาจมีข้อความขยายความหรือขยายชื่อเรื่องเล็กน้อย (SUBHEAD) และชื่อผู้แต่ง ส่วนปกหลังเป็นชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง บางเล่มมีชื่อสำนักพิมพ์ด้วย ส่วนพับด้านหน้า – บางเล่มให้ CONCEPT ของเรื่อง บางเล่มมีรูปของผู้แต่ง แต่โดยปกคตินี้มีการตกแต่งส่วนพับด้านหน้าจะเป็นชื่อผู้แต่ง ผู้พิมพ์ สำนักพิมพ์ พ.ศ. ที่พิมพ์

ปกด้านหลัง – การพิมพ์รูปปกด้านหน้าบางเล่มครอบคลุมถึงส่วนหลังด้วย บางเล่มปล่อยว่าง

ส่วนพับด้านหลัง – มักจะทิ้งว่าง เพราะเป็นจุดที่ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

1.2 ปกหนังสือ (BINDING COVER)

- ปกหน้า และกระดาษผลึกด้านในปก (COVER OR FRONT COVER AND ENDPAPER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปกคิจะต้องใช้วัสดุแข็งที่สุดในการทำปกหนังสือ ปกหน้ามีชื่อหนังสือ ชื่อผู้เขียน

หน้าที่ของปก

ก. เป็นส่วนหน้าของหนังสือ

ข. ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมด มิให้ชำรุดจากการกระแทก

ค. ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวหนังสือ

- ปกหลัง (BACK COVER)

- สันปก จะต้องมื่อชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง (บางเล่มมีชื่อผู้พิมพ์ด้วย) การพิมพ์สันปก พิมพ์ได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน

1.3 ปกลอย (FLY LEAF) เป็นกระดาษว่างที่ติดอยู่กับกระดาษแผ่นเดียวกับ ENDPAPER

ทำหน้าที่ยึดเล่มปก และปกป้องกันหนังสือในเมื่อปกขาด

1.4 ภาพนำเรื่อง (FRONTISPIECE) ภาพนำเรื่องเป็นภาพสรุปนำเรื่อง (มีบางเล่ม)

1.5 ปกรอง หรือปกใน (TITLE PAGE) มีชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง และชื่อสำนักพิมพ์

2. ส่วนประกอบหน้า (FRONT PART)

2.1 หน้าลิขสิทธิ์ (COPYRIGHT PAGE) แสดงข้อมูลการพิมพ์ และลิขสิทธิ์

2.2 หน้าอุทิศ (DEDICATION PAGE) เป็นข้อเขียนสั้น ๆ ของผู้เขียน แสดงเจตน์จำนงมอบผลงานให้เป็นอนุสรณ์

2.3 หน้านิพนธ์ (FOREWORD) เป็นหน้าแสดงความนิยมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 หน้าประกาศคุณูปการ (ACKNOWLEDGEMENT) เป็นหน้าประกาศคำขอบขอบคุณต่อผู้มีอุปการคุณ (มีเป็นบางเล่ม)

2.5 คำนำ (PREFACE OR INTRODUCTION) เป็นหน้าที่ผู้เขียน เขียนเจตนารมณ์ในผลงานของตน

2.6 ใบแก้คำผิด (ERRATA) เป็นใบแทรกหรือบางเล่มอาจพิมพ์ไว้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น โดยปกคิจะไม่ค่อยมี

3. ส่วนสารบัญ (TABLE OF CONTENT)

มีลักษณะเป็นบัญชีเรียงตามลำดับภาพก่อนหลังเพื่อความสะดวกในการค้น

3.1 สารบัญเรื่อง (TABLE OF CONTENT)

3.2 สารบัญภาพ (TABLE OF ILLUSTRATIONS)

3.3 สารบัญสถิติ (TABLE OF STATISTICS)

4. ส่วนเนื้อเรื่อง (CONTENT)

4.1 บทนำ (LEADING CHAPTER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 บทเนื้อหา (BOOK BODY) แบ่งออกได้เป็น

- ภาค (PART)
- ตอน (SECTION)
- บทที่ (CHAPTER)
- อนุบท (SUB CHAPTER)

4.3 ปัจฉิมบท (ENDING CHAPTER)

5. ส่วนประกอบด้านหลัง (BOOK PART)

- 5.1 บรรณานุกรม หรือหนังสืออ้างอิง (BIBLIOGRAPHY) เป็นการอ้างอิงหนังสือที่นำมาอ้างอิงว่า เนื้อเรื่องตอนใด จากหนังสือเล่มใด ถ้าต้องการอ้างอิงน้อยอาจทำเป็น FOOT NOTE ในหน้านั้น ๆ แต่ถ้ามากเล่มต้องทำเป็นบรรณานุกรมท้ายบท ท้ายตอน โดยอ้างอิงชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ ปีที่พิมพ์ หรือถ้าอ้างบทใดต้องบอกรายละเอียดในบรรณานุกรมนี้ รวมถึงเอกสาร หรือวัสดุที่ใช้ประกอบรายงานแม้แต่โสตทัศนศึกษา
- 5.2 ภาคผนวก (APPENDIX) เป็นการอธิบายเรื่องราวเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องไม่เกี่ยวกับเนื้อหาโดยตรง ตัวอย่างอาจใช้นำหนักเดียวกับเนื้อเรื่อง หรือลดน้ำหนักลงบ้างเล็กน้อย
- 5.3 ภาคเบ็ดเตล็ด (MISCELLANEOUS PART)
- 5.4 ภาคอภิธาน (GLOSSARY) คำอธิบายศัพท์เฉพาะเรียงตามตัวอักษร
- 5.5 ดัชนี (INDEX) เป็นการจัดเรียงหัวข้อสำคัญของเรื่องในหนังสือ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ หรือหัวข้อรายละเอียดที่สำคัญเกี่ยวกับเนื้อหา จัดเรียงตามตัวอักษร (มีลักษณะเดียวกับพจนานุกรม หรือ DICTIONARY) และบอกหน้าตัวเลขเพื่อให้ค้นได้สะดวก
- 5.6 ประวัติผู้เขียน (BIBLIOGRAPHY)
- 5.7 หน้าบันทึกความจำ (MEMBRANDE)
- 5.8 โคลophon (COLOPHON) เป็นหน้าสุดท้ายของเล่มที่ปกหลัง ซึ่งจะบอกโดยเฉพาะว่าพิมพ์ที่โรงพิมพ์ใด โครพิมพ์พิมพ์เมื่อไร หนังสือที่มีรายละเอียดของโคลophon โดยสมบูรณ์มักเป็นหนังสือเกี่ยวกับการพิมพ์
- ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้เป็นสิ่งที่พบอยู่ในหนังสือ ซึ่งบางเล่มอาจจะไม่มีทั้งหมด โดยตัดหน้าใดหน้าหนึ่งซึ่งเห็นว่าไม่จำเป็นออก ดังนั้นจึงไม่ใช่กฎตายตัวที่หนังสือที่สมบูรณ์จะต้องมีทุกหน้าเช่น หน้าโคลophon หน้าบันทึกความจำ หรือภาคเบ็ดเตล็ดอาจจะไม่มีก็ได้

6. ส่วนประกอบอื่น ๆ

6.1 หมายเลขหนังสือ (ISBN)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลขหนังสือเกิดจากการทำให้หนังสือที่ผลิตขึ้นทั่วโลกมีหมายเลขมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้ระบบธุรกิจ และศึกษาค้นคว้าทั้งด้านการผลิต การพิมพ์ การจัดจำหน่าย เผยแพร่ และการแลกเปลี่ยนวิชาการความรู้ระหว่างประเทศ บริษัท W.H SMITH AND SON LTD., เป็นผู้ริเริ่มจัดทำหมายเลขหนังสือต่อสมาคมผู้พิมพ์และจำหน่ายแห่งสหราชอาณาจักร ดังนั้น ปี พ.ศ.2510 อังกฤษได้ประกาศใช้หมายเลขหนังสือที่เรียกว่า THE BRITISH SCHEME ปี พ.ศ. 2511 มีการประชุมที่กรุงลอนดอน ประเทศที่เข้าร่วมประชุมมีสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ไอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ และเดนมาร์ก ที่ประชุมตกลงยอมรับมาตรฐาน THE BRITISH SCHEME เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2512 ได้ประชุมที่กรุงเบอร์ลิน รวม 40 ประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย ข้อตกลงนั้นได้ร่างเป็นประกาศหลักคำแนะนำ เรียกว่า RECOMMENDATION

2108

- 6.1.1 ประเภทหนังสือเล่ม เรียกว่า ระบบ ISBN (INTERNATIONAL STANDARD BOOK NUMBER) สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเบอร์ลิน เยอรมันนี
- 6.1.2 ประเภทหนังสือวารสาร เรียกว่า ระบบ ISSN (INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBER) สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงปารีส ฝรั่งเศส ประเทศไทยสมาชิก ISBN และ ISSN ในปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) โดยได้หมายเลข ISSN0125 และ ISBN 974 ระบบหมายเลขมีความหมาย ดังนี้ เป็นตัวเลข 10 หลัก แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม
- รหัสกลุ่ม 1 ชื่อประเทศ (GROUP IDENTIFIER)
  - รหัสกลุ่ม 2 ชื่อสำนักพิมพ์ (PUBLISH IDENTIFIER)
  - รหัสกลุ่ม 3 ชื่อหนังสือ (TITLE IDENTIFIER)
  - รหัสกลุ่ม 4 เลขตรวจสอบ (CHECK IDENTIFIER)

6.2 หมายเลขหน้า (PAGE NUMBER)

6.3 เซึ่งอรรถ (FOOT NOTE)

6.4 ภาพประกอบ (SUPPLEMENTARY PICTURE)

6.5 ตารางสถิติ (STATISTIC TABLES)

6.6 แผนภูมิ (CHARTS)

6.7 แผนผัง (DEAGRAMS)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบหนังสือ

ในการออกแบบจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของหนังสือต้องให้เหมาะสม และสวยงามตามคุณลักษณะของหนังสือ และลักษณะของผู้บริโภค โดยแสดงรายละเอียดให้เห็นอย่างชัดเจน วิธีการออกแบบ และการจัดวางรูปแบบตลอดจนข้อกำหนดอื่น ๆ มีหลักที่ต้องพิจารณาดังนี้

1. พิจารณาประเภทของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะ และรูปแบบต่างกันอย่างมาก วัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือไม่เหมือนกัน เช่น หนังสือที่เป็นตำราอ้างอิง หนังสือวิชาการ แบบเรียนกึ่งแบบเรียน หนังสือที่ผลิตขึ้นในโอกาสพิเศษ หนังสืออ่านเสริมสำหรับนักเรียน นวนิยาย นิทานสำหรับเด็ก หนังสือภาพ หนังสือบันเทิงเริงรมย์ หนังสือกีฬา การออกแบบหนังสือทางวิชาการ หรือแบบเรียนจะมีลักษณะแบบเป็นทางการ รูปแบบตัวอักษร และรูปภาพควรเป็นแบบเรียบ ๆ เช่น ตัวอักษรแบบราชการ การจัดวางมักจะเป็นแบบจัดระเบียบ หรือการกำหนดภาพให้อยู่ในกรอบ หรือมีเฉพาะตัวอักษรข้อความ และชื่อผู้ประพันธ์เท่านั้น ส่วนหนังสือบันเทิง กีฬา นวนิยายหรือสารคดี จะมีรูปแบบค่อนข้างเป็นอิสระ มีการออกแบบชื่อหนังสือที่แปลกตาออกไป การออกแบบจัดภาพประกอบก็เน้นไปทางความสวยงามมากกว่าการถ่ายทอดเนื้อหา เน้นที่สีสันสดใสสะดุดตา การจัดวางรูปแบบจะแตกต่างกันไปตามลักษณะหนังสือ ถ้าเป็นหนังสือสำหรับเด็กก็จะเน้นรูปภาพประกอบที่มีความสวยงามเป็นหลัก ตัวอักษรเป็นแบบที่เรียบง่ายดูสบายตา ไม่นิยมการจัดระเบียบ และการกำหนดกรอบใช้สีสันสดเข้ม หนาแน่น รูปภาพคมชัด แสดงสาระของเรื่องราว
2. พิจารณามูลคึกของหนังสือ มูลคึกของหนังสือจะมีความแตกต่างกันตามประเภทของสาระเนื้อหาและเทคนิควิธีการออกแบบ เนื่องจากปัจจุบันภาวะการแข่งขันกันทางการตลาด ทำให้หนังสือบางประเภทมีการแข่งขันกันสูงมาก มีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นมาก จึงต้องออกแบบสร้างสรรค์สร้างบุคลิกเฉพาะของปกหนังสือ ไม่เพียงแต่จะเสริมคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถืออีกด้วย
3. พิจารณาแนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบการสร้างสรรค์หนังสือ มีหลัก 3 ประการคือ “หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์” เพื่อกำหนดคุณค่าความสวยงามของเล่ม ประการที่ 2 คือ “หลักการออกแบบรูปภาพ” หรือกำหนดลักษณะของภาพที่จะนำมาใช้ทำ และ “การกำหนดแบบตัวอักษร” ทั้งนี้หลักการทั้งหมดจะต้องสอดคล้องและเหมาะสมกับประเภทของหนังสือ และต้องสร้างรูปแบบแปลกใหม่ให้เกิดบุคลิกเฉพาะของหนังสืออีกด้วย
4. พิจารณาวิธีการผลิต วิธีการผลิตและระบบการพิมพ์ในปัจจุบันมีความสะดวกคล่องตัวสามารถตอบสนองการผลิตงานได้อย่างเต็มที่ การออกแบบหนังสือที่ดีต้องไม่สร้างความยุ่งยากสับสนคือ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิมพ์การผลิต ความสับสนเกิดขึ้นได้เสมอหากผู้ออกแบบ ออกแบบอย่างซับซ้อน และใช้วิธีการหลายอย่าง

หลักการจัดหนังสือ

การจัดรูปแบบของขนาด,พื้นที่,สิ่งพิมพ์ เป็นการกำหนดขนาดคอลัมน์ และขอบว่าง ซึ่งปัจจุบันจะเน้นความสวยงามและประหยัดควบคู่กันไปเสมอ และจะให้เนื้อที่ของกระดาษให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยยังคงมีความสวยงาม หนังสือจะมีหน้าซ้ายและหน้าขวาติดกันเป็นคู่ การกำหนดรูปแบบจึงต้องคำนึงถึงลักษณะหน้าคู่ให้ผู้อ่านเห็นแล้วรู้สึกว่าเป็นหน่วยเดียวกัน ไม่ได้แบ่งแยกออกจากกัน การเว้นขอบว่างด้านใน คือ การกำหนดช่องว่างระหว่างหน้าซ้าย และหน้าขวา เพื่อสะดวกต่อการเข้าเล่ม ถ้าเผื่อที่ไว้น้อยเนื้อหาอาจถูกกินเข้าไปได้

รูปแบบที่ดีของหนังสือควรจะเป็นรูปแบบที่อ่านง่าย และเป็นระเบียบ มีความประณีตสวยงามชัดเจน รูปแบบของหนังสือต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับประเภทของหนังสือ สัดส่วนที่เหมาะสมของหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์โดยทั่วไป นิยมสัดส่วน 2:3, 3:4, 3:5 และ 13:21

ส่วนประกอบที่ปรากฏซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของการจัดหน้ากระดาษที่ต้องคำนึง คือ

1. ส่วนข้อความพาดหัว (HEADLINE)
2. ก๊อปปี้บล็อก (COPY BLOCK OR COLUMN)
3. อาร์ตเวิร์ค (ARTWORK)
4. เส้นและพื้นผิว (LINE & TEXTURE)
5. ความต่อเนื่อง (CONTINULY)

การออกแบบจะต้องนำส่วนต่าง ๆ มาประกอบกันอย่างมีแบบแผน และมีหลักการได้แก่ การสร้างดุลยภาพ, การกำหนดสัดส่วน, พื้นที่ว่าง, จังหวะลีลา หรืออื่น ๆ องค์ประกอบต่าง ๆ เมื่อนำมาจัดรวมกันควรจะมีพื้นที่มากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด การร่างแบบขั้นต้นอาจแสดงเป็นโครงร่างหยาบ ๆ ก่อน เพื่อหาตำแหน่งความเหมาะสม และความสวยงาม หลังจากนั้นจึงนำมากำหนดทีละส่วน ดังนี้

1. ส่วนข้อความพาดหัว (HEADLINE) ได้แก่ ข้อความหัวเรื่อง และส่วนที่เป็นหัวเรื่องรองให้เขียนร่างลักษณะอย่างหยาบ ๆ โดยกำหนดขนาดความสูงของตัวอักษร แบบตัวอักษร ความหนาบาง ตลอดจนความเข้ม อ่อนของตัวอักษร พิจารณาตำแหน่งของการจัดวาง การแบ่งพื้นที่ส่วนที่ใช้นำเสนอข้อมูล และการเว้นพื้นที่ว่างให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสม

วิธีการจัดวางตำแหน่งของข้อความพาดหัว

ตำแหน่งของการจัดวางข้อความพาดหัว หรือหัวเรื่องมีความสำคัญมาก เพราะการนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสนอต้องการให้ข้อความพาดหัวเป็นตัวกำหนด หรือชี้นำสาระหลัก และข้อมูลอื่น ๆ การออกแบบจัดวางตำแหน่งที่ดี นอกจากจะทำให้งานออกแบบดูสวยงามแล้ว ยังทำหน้าที่หลักในการนำเสนอสาระได้อย่างเต็มที่อีกด้วย การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องในปัจจุบันได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไป และมีแนวโน้มว่าหัวเรื่องไม่จำเป็นต้องอยู่ส่วนบน และตำแหน่งตรงกลางของหน้ากระดาษเสมอไป วิธีการออกแบบจึงมุ่งเน้นที่จะสร้างความสนใจชวนมองด้วยการกำหนดตำแหน่งของหัวเรื่อง ดังนี้

- 1.1 การวางตำแหน่งไว้ด้านข้างของเนื้อหา การออกแบบจัดให้ตำแหน่งของหัวเรื่องอยู่ทางด้านข้างของเนื้อหา เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับงานออกแบบที่มีเนื้อหาในแนวนอน พื้นที่ประมาณ 30% อาจจะเป็นส่วนของหัวเรื่อง และพื้นที่ว่างของภาพประกอบ และเนื้อหาสาระ
- 1.2 การวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบดัชเร็ป (DUTCH WRAP) จะเป็นลักษณะการจัดวางหัวเรื่องไว้ตรงส่วนบนก่อนไปทางซ้ายหรือขวาบนเนื้อหาสาระหรือภาพประกอบ เป็นการเน้นสำหรับการจัดนิยายสาร หนังสือพิมพ์ หรือการออกแบบจัดหน้าเป็นคู่ เนื้อที่ส่วนที่เหลือจะเน้นข้อความให้เด่นชัดขึ้น
- 1.3 การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบตัวยู (U-SHAPED WRAP) เป็นการออกแบบจัดวางหัวเรื่องให้อยู่ตรงกลางส่วนบนของหน้ากระดาษ และมีส่วนอื่น ๆ อยู่รอบหัวเรื่อง การจัดแบบนี้นิยมใช้งานที่เน้นเป็นการเป็นงาน องค์ประกอบของหน้ากระดาษเป็นแบบสมดุล (SYMMETRY BALANCE)
- 1.4 การวางตำแหน่งหัวเรื่องรีเวอร์ส คิกเกอร์ (REVERSE KICKER) ลักษณะการจัดหน้าโดยเน้นการจัดวางตำแหน่งไว้ชิดซ้ายมือ การจัดวางแบบนี้ใช้กับหัวเรื่องที่มีข้อความสั้น ๆ โดยใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ และเข้ม ส่วนหัวเรื่องรองจะวางไว้ชิดขวา และใช้ตัวอักษรเล็กกว่า บางกว่า จะใช้การจัดแบบนี้เมื่อมีสระยาว ๆ หรือขาดภาพประกอบ การจัดแบบนี้จะทำให้เกิดพื้นที่ว่าง 2 จังหวะ เป็นการเน้นหัวเรื่องได้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะการจัดหน้าในพื้นที่แนวนอน
- 1.5 การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบไทรพอด (TRIPOD HEADLINE) มีลักษณะคล้ายกับการจัดแบบรีเวอร์ส คิกเกอร์ แต่จะเน้นถึงความตัดกัน (CONTRAST) ของขนาดและความเข้มของตัวอักษร การจัดวางหัวเรื่องรองที่มีขนาดความยาวแบ่งเป็น 2 บรรทัด รวมกับหัวเรื่องหลักอีก 1 บรรทัด จึงทำให้มีลักษณะ 3 ขา และตำแหน่งของหัวเรื่องก็ไม่แน่ว่าจะต้องอยู่ส่วนบนของหน้ากระดาษเสมอไป จึงทำให้มีอิสระในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์ และการออกแบบโปสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คอลัมน์ หรือ ก๊อปปีบล็อก (COLUMN OR COPY BLOCK) การกำหนดขนาดของคอลัมน์จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนแรก ได้แก่ การพิจารณาถึงขนาดของข้อความว่ามีมากน้อยหรือไม่ ในการออกแบบจะกำหนดขนาดของคอลัมน์ให้เป็นอย่างไร จึงต้องพิจารณาถึงความสะดวกในการอ่าน ความสวยงามของการออกแบบนำเสนอ ซึ่งมีแนวคิดดังนี้
  - 2.1 กรณีที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างมาก การกำหนดคอลัมน์ควรกำหนดในลักษณะแนวนอน จะเหมาะสมกว่าแนวตั้ง เพราะการใช้พื้นที่ในแนวนอนจะใช้น้อยกว่าการออกแบบคอลัมน์ในแนวตั้ง ซึ่งจะทำให้รู้สึกว่าการอ่านยาวไม่น่าอ่าน
  - 2.2 การกำหนดขนาดของคอลัมน์กว้างสำหรับงานที่มีเนื้อหาสาระยาว จะใช้เนื้อที่น้อยกว่าการกำหนดคอลัมน์แคบ และขนาดของคอลัมน์จะทำให้รู้สึกว่าการอ่านมากกว่า
  - 2.3 ขนาดของคอลัมน์จะต้องสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของสื่อไม่ว่าจะกำหนดให้กว้าง หรือแคบเท่าใดจะต้องพิจารณาถึงขนาดพื้นที่ทั้งหมดตามลักษณะของสื่อแต่ละประเภทซึ่งมีขนาดไม่แน่นอน เช่น งานออกแบบจดหมาย งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ งานออกแบบนิตยสาร ตลอดจนงานออกแบบโฆษณา เป็นต้น
  - 2.4 การกำหนดรูปแบบคอลัมน์แบบสลับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่มีเนื้อหาสาระยาว ขนาดของคอลัมน์ที่มีความแตกต่างกันจะช่วยให้แนวทางการออกแบบ และจัดวางภาพดูน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ
  - 2.5 การกำหนดขนาดของคอลัมน์จะต้องสัมพันธ์ และสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบ จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ หัวเรื่องภาพประกอบ รูปแบบการจัดวางพื้นที่ว่าง และส่วนตกแต่งต่าง ๆ บนงานนั้น
3. อาร์ตเวิร์ค (ARTWORK) ลักษณะของงานศิลปะ หรือต้นฉบับอาร์ตเวิร์คจะครอบคลุมตั้งแต่การออกแบบ การกำหนดส่วนต่าง ๆ ลงในพื้นที่ที่กำหนด และการดำเนินการจัดทำต้นฉบับเพื่อส่งพิมพ์ต่อไป

การจัดวางส่วนภาพประกอบ มีแนวทางสร้างสรรค์ ดังนี้

  - 3.1 การใช้ภาพเด่นเพียงภาพเดียว และการใช้ภาพอื่นเป็นส่วนประกอบเสริม
  - 3.2 การใช้การผสมผสานการจัดแบบแนวนอนกับตั้ง
  - 3.3 การเว้นพื้นที่ว่างล้อมรอบพร้อมกับการจัดกลุ่มภาพ และข้อมูลเข้าไว้ด้วยกัน
  - 3.4 พยายามหลีกเลี่ยงการจัดให้องค์ประกอบต่าง ๆ ประกอบกับอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม
  - 3.5 การจัดวางภาพให้เป็นตัวนำพาไปสู่เนื้อหารายละเอียดอย่างแยกกัน ไม่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.6 การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ในลักษณะการตัดการอย่างชัดเจน
- 3.7 ไม่ควรใช้เส้นหนา หรือเข้มดำ หรือรูปแบบกรอบสี่เหลี่ยมที่สวยงามที่จะดึงความสนใจออกจากจุดที่ต้องการเน้น
- 3.8 แสดงการจัดวางโดยเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ ได้แก่ การจัดให้เป็นแบบแนวตั้ง แนวนอน หรือแนวเฉียง เป็นต้น
4. เส้นและพื้นผิว (LINE & TEXTURE) อาจจะเป็นเส้นขอบ หรือกรอบภาพ หรือเส้นเพื่อการตกแต่ง งานออกแบบจัดหน้า การแสดงลักษณะของเส้น การกำหนดขนาด หรือความเข้ม และการใช้สีเส้นที่เหมาะสมจะช่วยสนับสนุนให้งานจัดหน้ามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การใช้เส้นในการแบ่งคอลัมน์เนื้อหาจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้สบายตามากยิ่งขึ้น หรืออาจใช้เส้นแสดงหน้าที่นำไปสู่เนื้อหาหลักก็ได้ ส่วนการกำหนดเกี่ยวกับพื้นผิวก็สามารถนำมาใช้ในการเน้นภาพ หรือข้อความสาระได้อย่างดี พื้นผิวอาจจะสร้างขึ้นด้วยวิธีการเทคนิคทางศิลปะ หรืออาจเป็นการกำหนดด้วยวิธีการคัดเลือกวัสดุต้นแบบ (ORIGINAL MATERIAL) เช่น พื้นผิวของกระดาษต้นแบบที่มีให้เลือกใช้อย่างมากมาย นอกจากนี้การใช้เส้นในการออกแบบ และการสร้างพื้นผิวยังสามารถที่จะนำมาช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าต่อหน้าของการออกแบบงานสิ่งพิมพ์ที่เห็นเล่มได้เป็นอย่างดี
5. ความต่อเนื่อง (CONTINULY) ได้แก่ การสร้างความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน การสร้างความต่อเนื่องระหว่างหน้า หรือการออกแบบหน้าคู่ (DOUBLE TRUCK) ในการออกแบบหน้าคู่ (ซ้าย ขวา) จะต้องสร้างความต่อเนื่องให้ดูเสมือนว่าเป็นหน้าเดียว หมายถึง การสร้างความมีเอกภาพให้เกิดขึ้น ความต่อเนื่องอาจจะสร้างขึ้นโดยวิธีการออกแบบ การตกแต่ง อาร์ตเวิร์ค การใช้เส้น องค์ประกอบศิลป์ การกำหนดโครงสร้างและอื่น ๆ

สรุปประเด็นของการออกแบบหนังสือ

งานออกแบบหนังสือนั้นถึงแม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ที่ต่างกับงานออกแบบสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ แต่สิ่งสำคัญในการออกแบบยังคงต้องอาศัยหลักการออกแบบทั่วไปที่ต้องคำนึงถึง คือ ความเป็นเอกภาพ (UNITY) ของหนังสือ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการออกแบบที่จะต้องควบคุมรูปแบบที่กระจัดกระจายบนหน้ากระดาษ ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องของภาพประกอบ หัวเรื่อง หรือคอลัมน์บรรจุเนื้อหา การสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการใช้องค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ จุด เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว หรือการใช้โครงสร้างของกริด และการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ MOTIF รวมถึงการสร้างมิติของหนังสือร่วมกัน เพื่อสื่อให้เห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องของภาพ และ
เรื่องราวกับหน้าต่อ ๆ ไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความเป็นหนังสือภาพ

หนังสือภาพ (Picture Books) คือ หนังสือที่ผสมผสานภาพกับคำเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยอาจนับได้ว่าฟอรม์ของตัวหนังสือก็เป็นส่วนหนึ่งของภาพด้วย

หนังสือภาพจะสื่อสารด้วยภาพมากกว่าตัวหนังสือ(บางเล่มอาจไม่มีตัวหนังสือเลย) โดยภาพจะเป็นตัวอธิบายความหลักเมื่อประกอบกับข้อความอีกเล็กน้อยเพราะภาพเป็นตัวบ่งบอกอยู่แล้วส่วนหนึ่ง ดังนั้นการให้ข้อมูลของหนังสือภาพ หากเราลองตัดภาพออกไปให้เหลือแต่คำ เรื่องราวจะไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวของมันเอง ซึ่งต่างกับหนังสือภาพประกอบที่ตัวอักษรจะเป็นตัวขึ้นพื้นและเล่าเรื่องได้ในตัวมันเองโดยมีภาพมาประกอบเพื่อช่วยให้เรื่องราวเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไทย

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้ศึกษามา จึงได้แบ่งเรื่องราวตามสถานที่ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็กและเยาวชน ดังนี้คือ

- 1.1 บ้าน - พูดถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 1.2 โรงเรียน - พูดถึงระบบการศึกษา
- 1.3 สังคม - พูดถึงสภาพสังคมโดยรวมในสิ่งที่เด็กเป็น และสิ่งที่เด็กได้รับ

1.1 บ้าน

ในสมัยที่สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ ได้มีผลกระทบต่อสภาวะครอบครัว เป็นอันมาก ผลกระทบนี้มีทั้งส่วนดีและส่วนไม่ดี ในส่วนที่อาจเรียกได้ว่าดีนั้น อาจครอบคลุมไปถึงเรื่องการที่ครอบครัวเป็นอิสระมากขึ้น สามารถเคลื่อนย้ายได้คล่องตัวขึ้น มีการรับรู้จากโลกภายนอก มากขึ้น ซึ่งช่วยให้มีทางเลือกเพิ่มขึ้น มีวิธีทำมาหาเลี้ยงชีพได้หลากหลายขึ้น มีอุปกรณ์สมัยใหม่ช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารได้ง่าย และบ่อยครั้งขึ้นกว่าแต่ก่อน วิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกสมัยใหม่ช่วยให้เด็กกล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็น มีจินตนาการและการริเริ่มมากขึ้น ตลอดจนค่านิยมในการทำงาน เป็นต้น
อย่างไรก็ดี ยังมีการพัฒนาไปทางด้านที่อาจเป็นปัญหาสำหรับคนบางกลุ่ม เช่น

การบีบรัดทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดสภาวะเคร่งเครียดในครอบครัว

การบีบรัดทางเศรษฐกิจไม่ได้เกิดจากความยากจนเพียงเรื่องเดียว ครอบครัวที่มีเงินอยู่แล้ว และ
อยากมีเงินมากขึ้น ไปอีกก็เกิดสภาวะบีบรัดทางเศรษฐกิจได้

ส่วนการบีบรัดทางสังคม ได้แก่ สภาวะที่อยากทัดเทียมหน้าตาคนอื่นในด้านต่าง ๆ ความต้องการ
เหล่านี้ก็ก่อความเครียดในครอบครัวได้ เช่น อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ จึงต้องออกงานให้บ่อยแล้วทั้งครอบ
ครัวโดยเฉพาะลูก ๆ หรืออยากให้ลูกมีชื่อเสียงก็เกี่ยวข้องให้ทำโน่นเป็นนี่ เป็นต้น
ค่านิยมบริโภคนิยมขึ้นสมอง และการแข่งขันเพื่อเก่งเพื่อชนะ ก็ทำให้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ไขว่คว้าอย่างไม่คิด
หน้าคิดหลังเพื่อจะได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ

ความเคร่งเครียดเหล่านี้ ทั้งคนจนและคน ไม่จนก็เหมือนกัน ทำให้อารมณ์เสีย หงุดหงิดง่าย ไม่มี
ความสุข ต่างก็คิดถึงแต่ผลประโยชน์ของตนเองทำให้สภาวะภายในบ้านไม่เป็นไปตามปกติสุข มีเวลา
สำหรับครอบครัวน้อยลง และการสื่อสารภายในครอบครัวลดลง นอกเหนือไปจากปากกัดตีนถีบเรื่อง
เศรษฐกิจและสังคมแล้ว คนในเมืองใหญ่ยังมีปัญหาเรื่องการสัญจรซึ่งใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น และมีงานอดิเรก
นอกบ้าน หรือการพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้านมากขึ้น หรือถ้ามีโทรทัศน์ในบ้าน ก็จะอยู่กันอย่างต่างคนต่างดู
การสนทนากันภายในบ้านจะน้อยลง การอยู่ร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะลดลง เพราะต่างคนต่างก็มี
เรื่อง ของตนเอง

การไม่มีเวลาสนทนาร่วมคิดร่วมงานกันมากเท่าแต่ก่อน ทำให้สมาชิกในครอบครัวห่างเหินจากกัน
และกัน สามีภรรยาบางคู่ นั่งอยู่ด้วยกัน แต่ไม่มีเรื่องคุยหรือไม่มีความสนใจที่ตรงกัน เพราะต่างก็เหนื่อยมา
จากการทำงาน และถ้ามีเรื่องอะไรจะคุยด้วยก็จะคุยกับคนที่รู้เรื่องดีกว่า พ่อแม่บางคนกับลูก ๆ แทบจะ
ไม่สามารถคุยกันได้เลย

1.2 โรงเรียน

โรงเรียน คือ บ้านหลังที่สอง เด็กๆ จะใช้เวลาค่อนข้างมากในสถานที่แห่งนี้ตั้งแต่เช้าจนถึงเย็น
ประเด็นหลักของการให้เด็กเข้าโรงเรียนก็คือการให้ความรู้ รองลงมาคือการให้เด็กฝึกที่จะอยู่ร่วมกับคนใน
สังคมโดยมีลักษณะเป็นสังคมย่อยที่มีเพื่อนและครู ทุกคนต้องปรับตัวเข้าหากันเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมี
ความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนมีหน้าที่ป้อนความรู้ให้แก่เด็กโดยจะยึดถือแนวทางตามระบบการศึกษาที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ ดังนั้นถ้ารัฐบาลวางโครงสร้างผิด เด็กหลายคนในประเทศก็จะหลงทางเช่นเดียวกัน และหากเรามองย้อนกลับไปตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ระบบการศึกษานั้นมีการพยายามปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด แต่ถึงกระนั้นก็เป็น การเปลี่ยนแปลงที่เชิงซ้ำ หากเร็วก็ไร้ขั้นตอนไร้ประสิทธิภาพ หลายครั้งก็ต้องสะดุดลงเพราะปัญหาทางด้านการเมือง ดังนั้นจึงไม่เคยเป็นที่พอใจกันระหว่างตัวเด็ก ครู ผู้ปกครอง และฝ่ายรัฐบาลเอง

ในอดีตการเรียนการสอนนั้นอาจเรียกได้ง่ายๆว่า เรียน ในลักษณะของรูปแบบท่องจำ ไม่มีการคิดในรูปแบบวิเคราะห์หรือกลั่นกรองในสิ่งที่กำลังเรียน บางครั้งที่ท่องไปก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร มีเหตุผลอะไร เพียงแต่จะพยายามจำภาพของตัวอักษร รูปของประโยค รูปของข้อความให้ได้ทุกกระเบียดนิ้ว และจึงนำไปสอบ ดังนั้นเด็กจึงคิดไม่เป็น เพราะระบบเดิมไม่ได้สอนให้คิด ไม่ได้สอนให้ตั้งคำถาม ครูเองก็สอน โดยอ่านหนังสือ (เล่มเดียวกับที่ให้เด็กท่อง) ให้เด็กฟัง ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถาม ห้องเรียนที่ดีคือห้องเรียนที่เงียบ ครูมีหน้าที่พูดได้คนเดียวเท่านั้น พอเวลาผ่านไปทุกคนจึงรู้ว่าเกิดปัญหา เพราะการป้อนข้อมูลแต่อย่างเดียวไม่ช่วยให้การพัฒนาความรู้ไปไกลนัก ปัจจุบันจึงเกิดเป็นระบบ Child Centred Education ที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะแต่เดิมนั้นครูคือศูนย์กลาง นักเรียนไม่มีสิทธิ์ที่จะร่วมคิดหรือโต้แย้งว่าสิ่งไหนจะเหมาะสมกว่ากัน ใครสอนคนนั้นก็มีความรู้เอง ไม่สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ไปสู่เด็กได้ ความคิดแบบ Child Centred Education นั้นจึงเปรียบเสมือนการปรับตัวเข้าหากันระหว่างครูกับนักเรียน เพราะนอกจากจะให้ความสำคัญกับเด็กมากขึ้นแล้ว เด็กยังมีหน้าที่ที่สำคัญคือเป็นส่วนหนึ่งในระบบการสอนแทนที่จะนั่งเรียนอย่างเดียว เหมือนกับร่วมกันเป็นครูเพื่อสอนตัวเอง เพราะเห็นแล้วว่าในอดีต คนที่สอนก็คือคนที่มีความรู้ แต่พูดนะมันง่าย ในความเป็นจริงและภาพที่มองเห็น ครูผู้ซึ่งเคยเป็นนักเรียนในระบบเดิมมาก่อน จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาและการเปลี่ยนแปลงที่มีขั้นมีตอนในการที่จะปรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมที่ฝังรากลึกมาอย่างยาวนานได้ อีกทั้งยังมีจำนวนครูอีกหลายคนที่ไม่เข้าใจกับคำว่า Child Centred Education ไม่ถูกต้องนัก เข้าใจว่าให้เด็กศึกษาด้วยตัวเอง คิดว่าเสียอีกไม่ต้องสอนมาก เข้ามาสอนก็เรียกถามทีละคนหรือเปิดโอกาสให้เด็กถาม แต่เด็กจะถามได้อย่างไร ในเมื่อไม่มีความรู้อันจะนำพาไปสู่ข้อสงสัยในบทเรียน เด็กก็จะมองเห็นว่าครูในโรงเรียนไม่ได้ช่วยอะไรให้พวกเขาดีขึ้น จึงหันไปหาโรงเรียนกวดวิชาที่ดูจะยึดเหนี่ยวจิตใจในด้านขององค์ความรู้มากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ในโรงเรียน

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีมานี้การมีคอมพิวเตอร์ในระบบการศึกษาถือได้ว่าเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐาน เด็กๆ หลายคนได้จับคอมพิวเตอร์ตั้งแต่อนุบาลหรือประถม ซึ่งอาจจะใช้เป็นก่อนผู้เป็นพ่อเป็นแม่เสียอีก ที่เป็นเช่นนี้เพราะรัฐบาลมองเห็นว่าคอมพิวเตอร์จะทำให้เด็กไทยทันยุคทันสมัยและจะฉลาดขึ้นในที่สุด จึงจัดหางบประมาณในการจัดซื้อคอมพิวเตอร์เพื่อประดับตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลลืมไปก็คือ คอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นฮาร์ดแวร์นั้นไม่สามารถให้ความรู้แก่เด็กได้หากยังขาดซอฟต์แวร์ที่ดี รัฐให้ความสำคัญกับฮาร์ดแวร์แต่ซอฟต์แวร์กลับไม่พุดถึงนัก ภาพที่เห็นตามโรงเรียนต่างๆ จึงมักเห็นคอมพิวเตอร์ถูกตั้งไว้เฉยๆ หรือหากมีก็ใช้ ก็ใช้เพื่อความบันเทิงเท่านั้น มันจึงไม่เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าอย่างที่ควรจะเป็น

1.3 สังคม

ในอดีตปัญหาของเด็กและเยาวชนจะอยู่กับครอบครัวระดับล่าง ชักสนยาจน ด้วยโอกาสไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องเด็กเร่ร่อน แรงงานเด็ก โสเภณีเด็ก เด็กถูกละเมิดทางเพศ ขอทานเด็ก และอื่นๆ เด็กไทยในยุคนั้น 5-10 ปีที่แล้วมักจะถูกเอารัดเอาเปรียบ เป็นเครื่องมือเหยื่อของระบบและการถูกกระทำค่อนข้างมาก เด็กด้วยโอกาสกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ลดน้อยลงแม้จะมีบ้างก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ของสังคมไทยต่อไป

ระยะหลังๆ แนวโน้มของสถานการณ์และปัญหาก็กลับเคลื่อนเข้าสู่ลูกชนชั้นกลาง เด็กที่มีฐานะทางสังคม ครอบครัวมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ครอบครัวเดียวพวกที่มีรายได้ มีเงินเดือนประจำ คำนิยมที่ต้องมีบ้าน รถยนต์ มือถือ วัตถุสิ่งของทางสังคม เพื่อแสดงฐานะชนชั้นที่มีระดับมากยิ่งขึ้น

เด็กและลูกชนชั้นกลางคือกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บรรทัดฐาน บริโภคนิยม ปัจเจกบุคคลมากที่สุด

เด็กกลุ่มนี้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามมาตรฐานและวัฒนธรรมตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ ครอบครัวแบบนี้มีสไตล์คล้ายคลึงกัน การแข่งขันการแสวงหา การเพิ่มคุณค่า ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน และอื่นๆ

การอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานที่ค่อนข้างตามใจ ปรประบาง วัตถุนิยมชั้นนำ สะดวกสบาย และการผลักดันด้านการศึกษาอย่างรีบเร่ง

ปัจจุบันเด็กลูกชนชั้นกลางเข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมแทบทุกด้าน มีกำลังซื้อตามใจตัวเอง มองความสุขแบบสังคมเมือง เรียนและกวาดวิชาอย่างเอาเป็นเอาตาย มีสื่อทางเพศและความรุนแรงหาได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเข้าถึงได้รวดเร็ว มีสังคมผ่อนคลายด้วยบุหรี่ยี่ห้อ ยาเสพติด เซ็กซ์อิสระและเกมออนไลน์ นี่คือบรรทัดฐานลูกชนชั้นกลาง ที่ปรากฏเห็นกลุ่มตัวคนขยายใหญ่ขึ้นมากมาย

อาการของสังคมไทยเริ่มเรียนรู้และเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นจากระบบต่างๆ ที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องจนเกิดสภาวะความอ่อนแอ วิกฤต และการเชื่อมโยงไปสู่อนาคตดังต่อไปนี้

การเป็นทุนนิยมที่ผิดส่วนและขาดสมดุล เร่งอัตราการเจริญเติบโตด้านเดียว มีผลทำให้ภาคสังคมชุมชน ครอบครัวยุคใหม่ ศาสนา การศึกษา ชีวิตการทำงานปรับตัวเข้าสู่ระบบหลักทางเศรษฐกิจทั้งหมด

ในครอบครัวหญิงชายต้องออกทำงานหารายได้แข่งขันกับตัวเองและผู้อื่น ลูกต้องอยู่ตามลำพังเล่นกับเกมคอมพิวเตอร์ ทีวี ของเล่น ซึ่งล้วนแฝงไปด้วยความรุนแรง การเร้าอารมณ์ทางเพศ และเนื้อหาที่ดูไร้สาระมากกว่าประโยชน์ อัดฉีดเร่งการศึกษาให้เก่งกว่าคนอื่น อารมณ์และจิตใจผิดธรรมชาติ เสาร์อาทิตย์พักผ่อนนอนตื่นสาย บ่ายเข้าห้างจับจ่ายใช้สอย บริโภคสินค้า ลืมการเข้าวัด และปฏิเสธศาสนา เศรษฐกิจทุนนิยมจึงมีมุมมองต่อเด็กลูกชนชั้นกลางที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทางตลาด การแสวงหาผลกำไรได้โดยง่าย กอปรกับรัฐบาลเองก็ขาดนโยบายและความใส่ใจปัญหาสังคมมาโดยตลอด เด็กและเยาวชนลูกชนชั้นกลางจึงปรับเข้าสู่โครงการนี้แบบฉาบฉวยได้และพึงพอใจกับมันมากที่สุดจนเป็นเหยื่อและเครื่องมือที่กลมกลืนยกระดับในยุคปัจจุบัน

การมองคุณภาพเด็กและเยาวชนไทยที่มีความพร้อมในเรื่องสื่อลามกอนาจาร ราคาถูก หาซื้อได้ง่ายทั่วประเทศ มีเด็กกว่า 2 ล้านคน สูบบุหรี่ เยาวชน 6 แสนคน คิมเฮล้า เบียร์ เด็กหนีเรียน รู้จักการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย มีคู่มากกว่า 1 คน ขายบริการทางเพศเสรี ไซค์ไลน์อีกเป็นจำนวนมาก มีมอเตอร์ไซค์ซึ่งค่อนข้างปลอดภัย ใช้ยาเสพติด 5-6 แสนคน คิดเกม เล่นเกมออนไลน์ มากกว่าล้านคน ปัญหาเด็กและเยาวชนชนชั้นกลางมิใช่มาจากความขาดแคลน ขาดงาน ไม่มีจะกิน ขาดโอกาส แต่กลับเป็นเด็กและเยาวชนที่มีกำลังทางการเงิน มากโอกาส และเป็นลูกคนมีเงินเดือนระดับดีแทบทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้จะโทษใครไม่ได้เลยนอกจากตัวผู้ใหญ่เองที่นอกจากจะไม่ดูแลแล้วยังสร้างสภาวะแวดล้อมที่คอยแต่จะมอมเมา ทำลายสิ่งดีงามทางวัฒนธรรมและธรรมชาติไม่เหลือแก่คนรุ่นหลัง สร้างแต่ค่านิยมที่ผิดๆ ให้กับเด็กและเยาวชนจนเกิดเป็นปัญหาตามมาในภายหลัง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแนวทางในการออกแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปว่าในหนังสือ “ไวเฮา” เล่มนี้จะแบ่งเรื่องที่ทำเป็นภาพออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน โดยได้สรุปเป็นใจความสำคัญในการออกแบบดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 บ้าน

ในการออกแบบในส่วนนี้ ต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึง ครอบครัวในยุคนี้ที่รูปแบบของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงเกิดความแตกต่างกันค่อนข้างมากในระบบความคิดของผู้เป็นพ่อแม่และบุตร การสื่อสารกันในครอบครัวจึงทำได้ไม่ดีนัก สิ่งที่ได้มีแต่เงินทอง ปัญหาภายในครอบครัวจึงเกิดขึ้นภาพที่น่าเสนอส่วนใหญ่จึงเป็นภาพที่ดูแตกแยก หากันไม่เจอ โดดเดี่ยว ทั้งที่เป็นเรื่องของครอบครัวที่ควรจะต้องอยู่ใกล้ชิดกัน

2.2 โรงเรียน

ในการออกแบบในส่วนนี้ ต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงระบบของการศึกษา ทั้งรูปแบบใหม่ที่ยังไม่ลงตัว รูปแบบความคิดแบบล้าสมัยที่ยังคงอยู่ ให้เห็นภาพของครูและเด็กนักเรียนที่ต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้ บวกกับคอมพิวเตอร์ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในยุคปัจจุบัน จนได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีแบบใหม่ในการศึกษาไทย

2.3 สังคม

ในการออกแบบในส่วนนี้ ต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึง สภาพสังคมโดยรวม โดยชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมของเด็กเป็นอยู่นั้นล้วนมีที่มาจากผู้ใหญ่ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเสพในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ความรุนแรง หรือค่านิยมต่าง

บทที่ 4
ขั้นตอนการออกแบบ

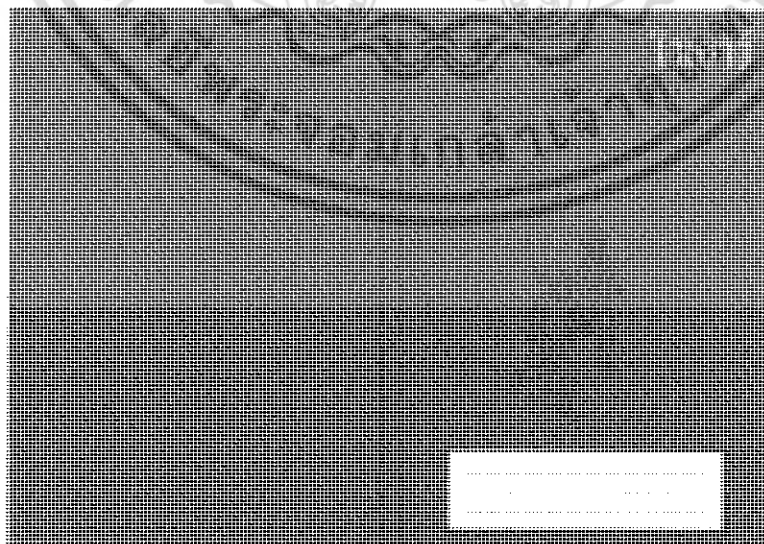
1. ออกแบบปกหนังสือ “ไวเยาว์”

แบบร่างปกหนังสือครั้งที่ 1

เป็นภาพลายเส้นของเด็กชายหญิง 2 คน ขณะกำลังวิ่งด้วยความไว

แบบร่างปกหนังสือครั้งที่ 2

ใส่สีและเพิ่มรายละเอียดอีกเล็กน้อย

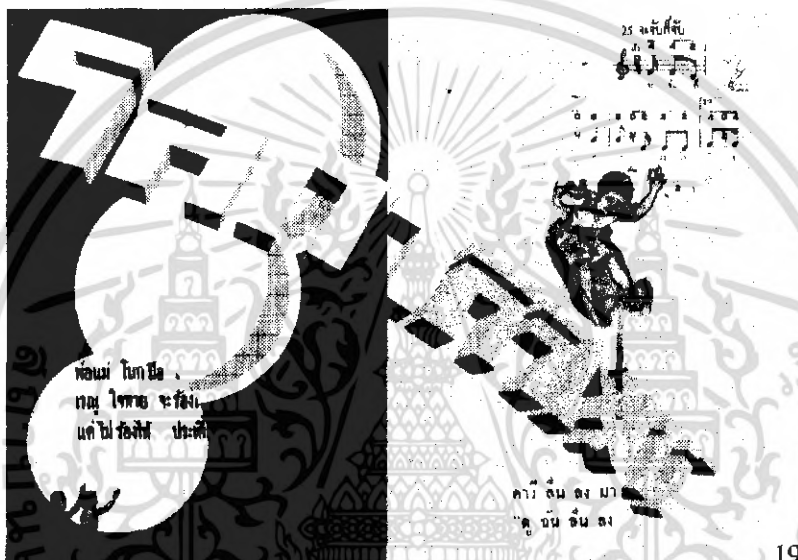
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปปัญหาจากแบบร่างปกหนังสือ

1. ด้วยชื่อที่ค่อนข้างแปลก หากมีคำขยายความอีกสักเล็กน้อยอาจจะเข้าใจได้มากกว่านี้
2. หากเติมรายละเอียดบางอย่างในภาพ อาจช่วยให้ชื่อหนังสือ “ไวเยาว์” มีความชัดเจนและอิงกับเนื้อหาในเล่มมากขึ้น

2. ออกแบบภาพและเนื้อหาภายในเล่ม

ตัวอย่างที่ 1   แบบร่างครั้งที่ 1

19

เป็นภาพคอลลาจผสมกราฟฟิกที่มีส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ พ่อแม่ , เด็ก , และคำว่า โลกาภิวัดน์

แบบร่างครั้งที่ 2

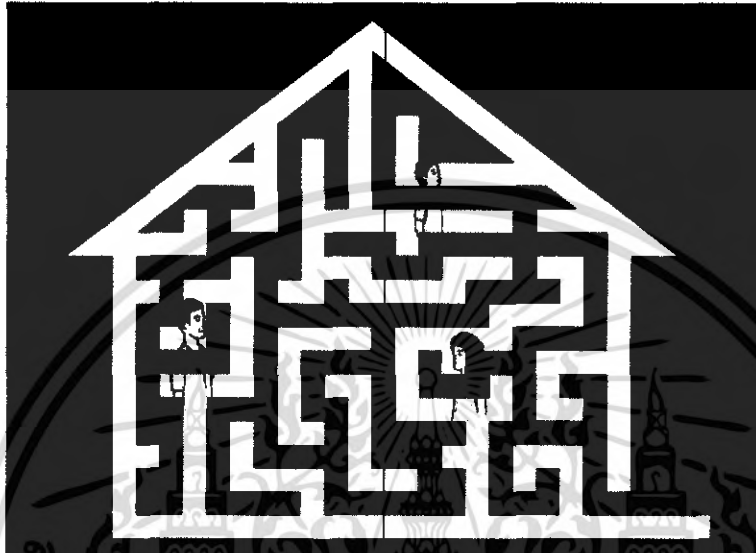

20

ใส่คำ ภาพ และกราฟฟิกเพิ่ม เพื่อที่จะบอกความหมายให้ชัดเจนขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 2

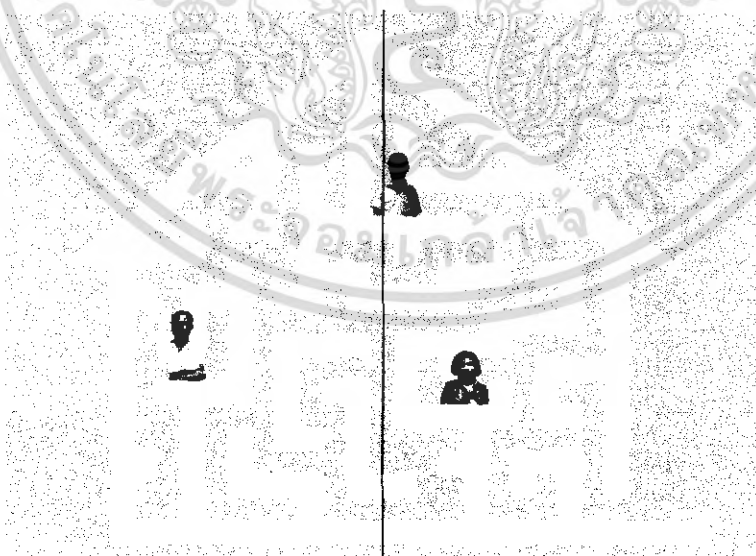
แบบร่างครั้งที่ 1

21

ต้องการสื่อความหมายว่า ถึงแม้ตัวคนจะอยู่ในบ้าน แต่ก็หากันไม่เจอ เพราะปัญหาครอบครัวที่การสื่อสารระหว่างกันล้มเหลว

แบบร่างครั้งที่ 2

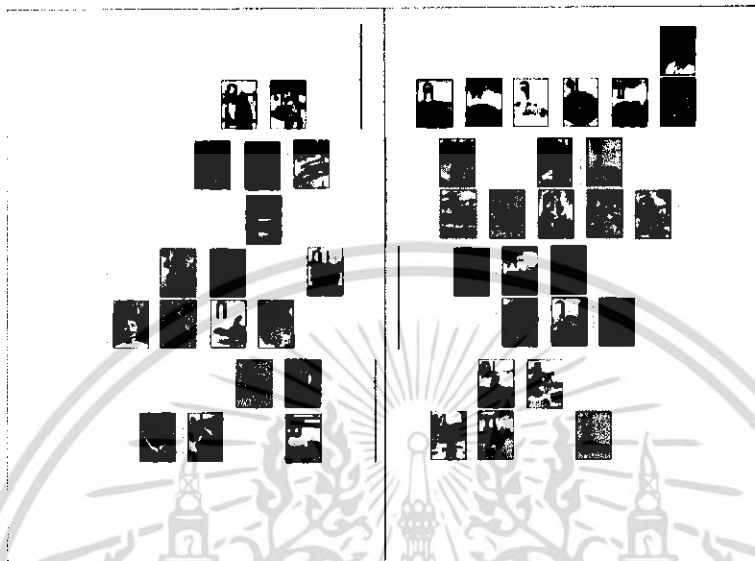
22

ในส่วนของภาพพ่อ แม่ ลูก สองเปลี่ยนจากการวาดมาใช้เป็นรูปถ่ายแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 3

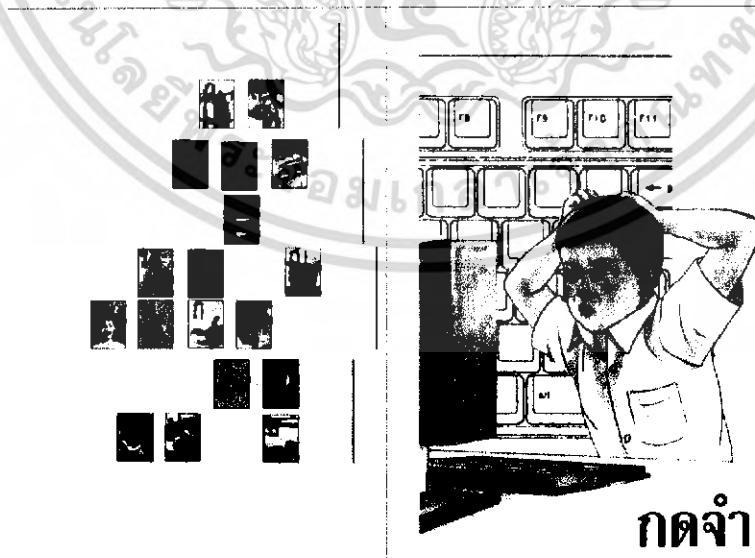
แบบร่างครั้งที่ 1

23

ต้องการสื่อความหมายถึง การจดจำอีกรูปแบบหนึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อมีคอมพิวเตอร์เข้ามา ออกแบบโดยใช้องค์ประกอบทางกราฟฟิกแบบเก่า จากแบบเรียน ก ใ้แก่เดิม มาจัดวางเลย์เอาท์ใหม่ ตามแบบของกี๊บอร์ดคอมพิวเตอร์

แบบร่างครั้งที่ 2

กตจำ

24

ลองใส่องค์ประกอบทางกราฟฟิกเพิ่มขึ้น เพื่อเสริมความหมายให้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 4

แบบร่างครั้งที่ 1

ต้องการแสดงให้เห็นในท่าทางของการก้าวกระโดดแล้วพลาดตก
 เติยดสีกับการพยายามที่จะปฏิรูปการศึกษาอย่างก้าวกระโดดของไทย

แบบร่างครั้งที่ 2

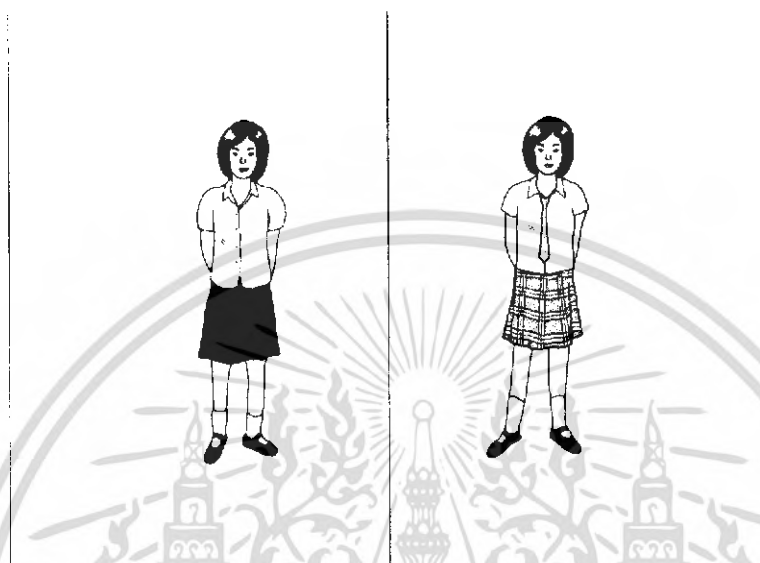

ลองใส่คำเพิ่มขึ้น และปรับเปลี่ยนองค์ประกอบทางกราฟฟิกบางอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 5

แบบร่างครั้งที่ 1

27

ต้องการเปรียบเทียบด้วยการสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างใน
อะไรบางอย่าง

แบบร่างครั้งที่ 2

ดีมานด์

供給
supply

28

ลองใส่คำ เพื่อกำหนดกรอบในความคิด และเพิ่มน้ำหนักของเนื้อหา
ให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

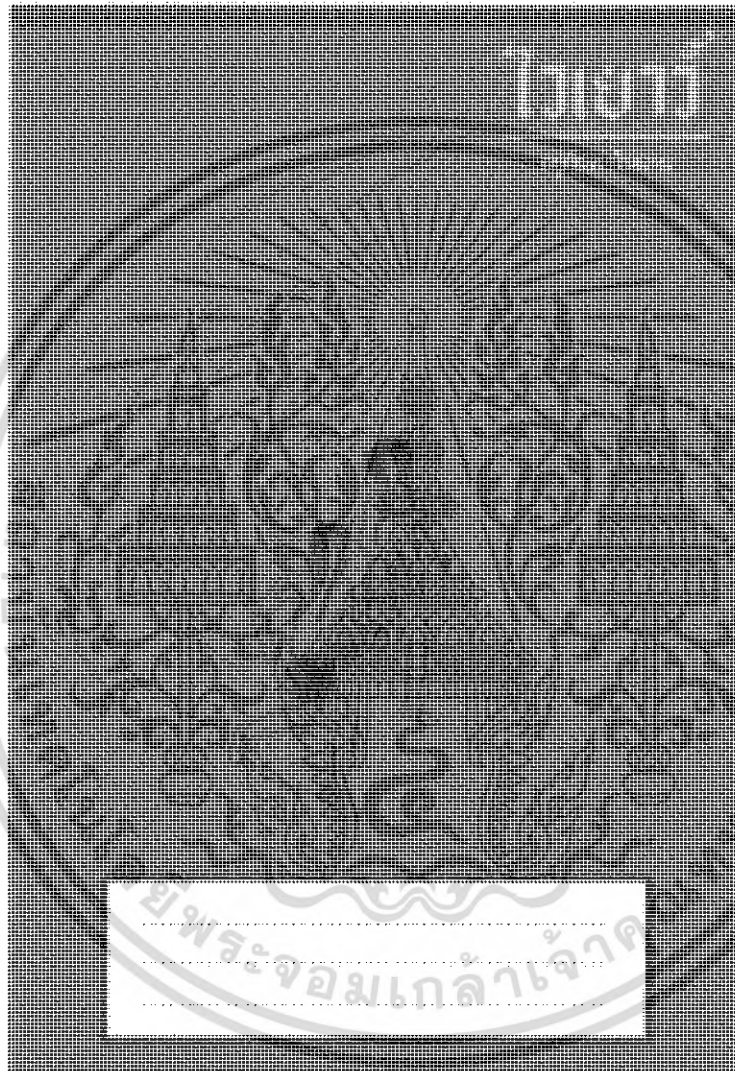
สรุปปัญหาจากแบบร่างครั้งที่ 1 และ 2 ในการออกแบบภาพและเนื้อหาภายในเล่ม

1. ในแบบร่างชั้น 1 การออกแบบยังดูเบาและแบนเกินไป
2. สื่อความหมายด้วยองค์ประกอบที่น้อยเกินไป ทำให้เข้าใจยาก
3. แต่เมื่อเริ่มใส่คำอธิบาย หรือรายละเอียดบางอย่างเพิ่มลงไป กลับทำให้งานดูซับซ้อนมากยิ่งขึ้น
4. การใช้สี การจัดองค์ประกอบภาพ และกราฟฟิก ที่ยังไม่ลงตัวดีนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานจริง

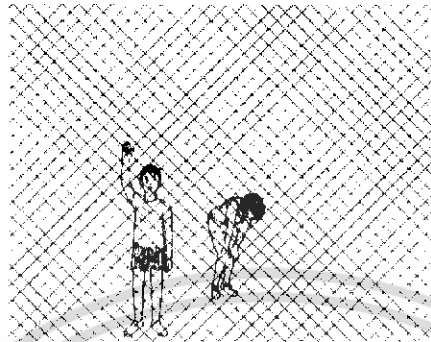

29

หน้าปกของหนังสือ “ไวแหว่”

ภาพเป็นลักษณะของเด็กชายหญิง 2 คน ขณะกำลังวิ่งด้วยความไว เด็กหญิงสวมเสื้อสายเดี่ยว เด็กชายใส่กางเกงลาย ด้านล่างเป็นกรอบสี่เหลี่ยมมีเส้นบรรทัด โดยได้หยิบยืมเอาลักษณะของสมุดที่ใช้กันในสมัยเรียนมาใช้ และที่เลือกใช้สีเทาเพราะอยากให้ดูหม่นหมอง อีกอย่างหนึ่งคือรูปบนปกหน้านี้ยังเชื่อมโยงกับหน้าสุดท้ายของในหนังสือที่ตัดจากปกหลังอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

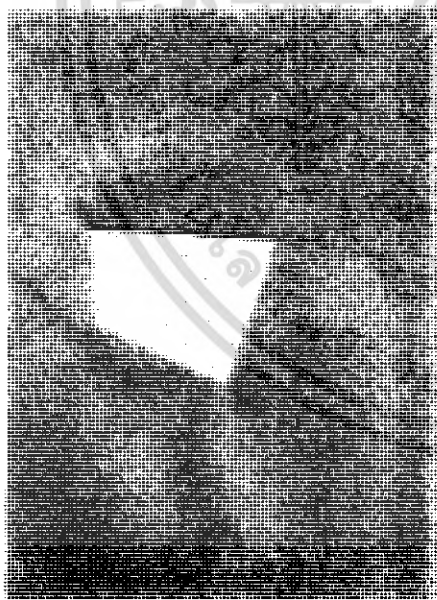

ภาพประกอบเรื่องเด็กสองคนดูนกหน้าป่า

30

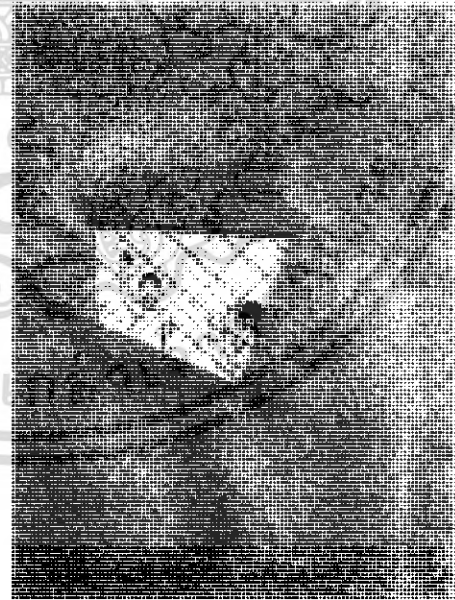
หน้าต่างท้ายถัดจากปกหลัง

ภาพเป็นรูปเด็กสองคนดูนกหน้าป่า ภาพนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กทั้งสองวิ่งมาถึงทางตัน ฝ่ายชายมือเกาะรั้ว ฝ่ายหญิงหนี้อยู่ขอบ

31

ปกเปล่า

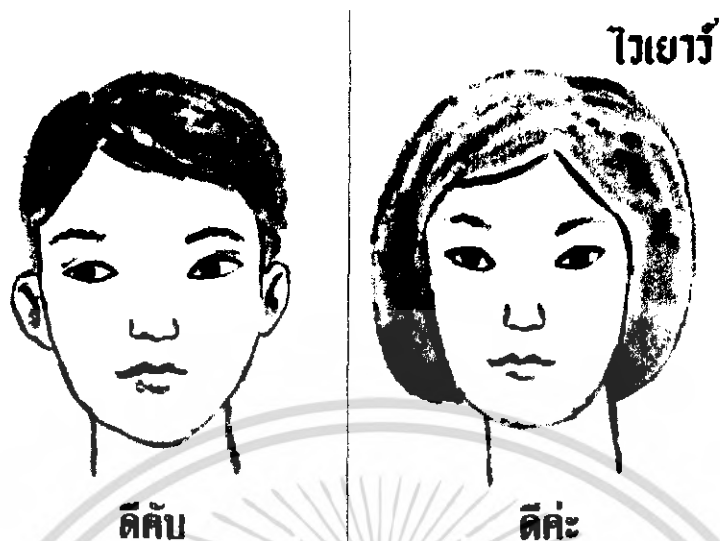
32

เมื่อนำไปประกอบเป็นรูปเล่ม

ปกหลัง

มีกระดาษเป็นช่องสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าและประกอบเข้ากับลวดตาข่าย เพื่อให้มองเห็นทะลุเข้าไปเห็นหน้าต่างท้ายที่ถัดจากปกหลัง ที่ทำเช่นนี้เพราะอยากรจะเล่นกับการมองเห็นและการสัมผัสกับวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

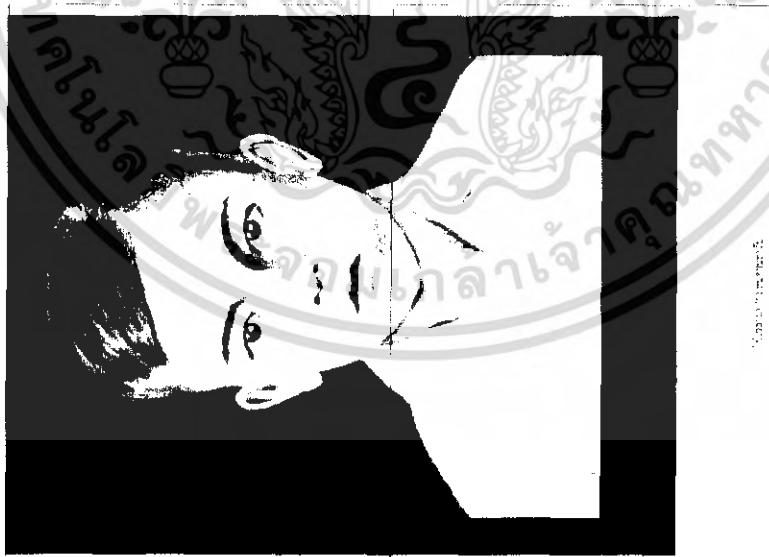

33

บทนำ

เป็นภาพหนึ่งที่อยู่ในส่วนบทนำเสมือนเป็นการทักทายท่านผู้อ่านก่อนจะเข้าไปสู่ภาพในเนื้อหาข้างใน “ดีคับ” “ดีคะ” เชื่อมโยงกับคำว่าไวเยาว์แสดงให้เห็นว่าทุกอย่างต้องเร็วขึ้นแม้แต่การใช้คำ

เนื้อหาบทที่ 1 : บ้าน

34

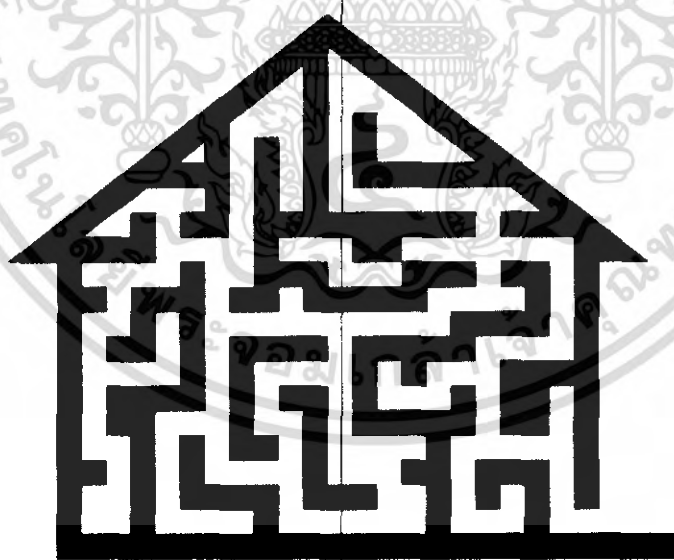
เปิดหัวข้อบ้านด้วยภาพเหมือนของเด็กคนหนึ่ง ที่ต้องการให้มองเขานานๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35

เป็นภาพคอลลาจโดยใช้รูปถ่าย, แบบเรียนเก่า, ผสมกับกราฟฟิกจากคอมพิวเตอร์ เนื้อหาพูดถึง ในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสังคมที่นิยมความเร็ว เด็กเป็นกลุ่มที่ตามกระแสของสังคมได้ง่าย จึงเร็วตามสังคมไปด้วย แต่ด้วยพ่อแม่ก็ยังเชื่อซ้าอยู่จึงไม่สามารถจะตามลูกได้ทัน

36

เป็นภาพบ้านที่มีลักษณะเหมือนทางวงกต พ่ออยู่ทาง แม่อยู่ทาง ลูกอยู่ทาง แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ตัวตนจะอยู่ในบ้าน แต่ก็ยากที่จะหากันเจอ สะท้อนปัญหาของครอบครัวในยุคปัจจุบันที่การสื่อสารระหว่างกัน ล้มเหลว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37

เป็นภาพของเด็กสองคนจ้องหน้ากัน

เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม

เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม
เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม
เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม
เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม
เด็กสมัยใหม่
เด็กสมัยผม

วริศ-จิรา

38

หน้าซ้าย - เป็นภาพมุมกว้างขึ้นเผยให้เห็นเด็กสองคนที่มีแขนข้างหนึ่งเชื่อมต่อกัน และเด็กคนหนึ่งก็พยายามใช้มีดตัดแขนนั้นให้แยกออกจากกัน เนื้อหาพูดถึงเด็กสมัยรุ่นพ่อ กับรุ่นลูก ซึ่งถึงแม้จะเป็นพ่อลูกกัน แต่จากยุคสมัยก็ทำให้ลักษณะนิสัยและวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นหากใช้บรรทัดฐานแบบเดิม ปัญหาหมั่นก็จะเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าขวา - เป็นภาพของใบหน้าเด็กผู้หญิงที่ขึ้นจากสายบาร์โค้ดที่เห็นตามสินค้าต่างๆ และมีคำที่นำมาจากสตริกเกอร์ที่พูดว่า “ทำเพื่อลูก” ประกอบอยู่ด้านบน ทั้งหมดเมื่อรวมกันสะท้อนให้เห็นถึงเด็กที่ตกอยู่ในภาวะของบริโภคนิยม โดยมีพ่อแม่คอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง

39

เป็นภาพคอลลาจโดยใช้ภาพจากแบบเรียนเก่าที่เด็กๆ ใช้นั่งกำลังเล่นกันที่สนามหน้าบ้านประกอบกับภาพลายเส้นของเครื่องคอมพิวเตอร์ ภาพนี้ต้องการนำเสนอว่าการเล่นของเด็กเปลี่ยนไปเพราะคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาบทที่ 2 : โรงเรียน

40

เป็นภาพของห้องเรียนที่ครูถูกตัดหายไป สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของระบบ Child Centred Education

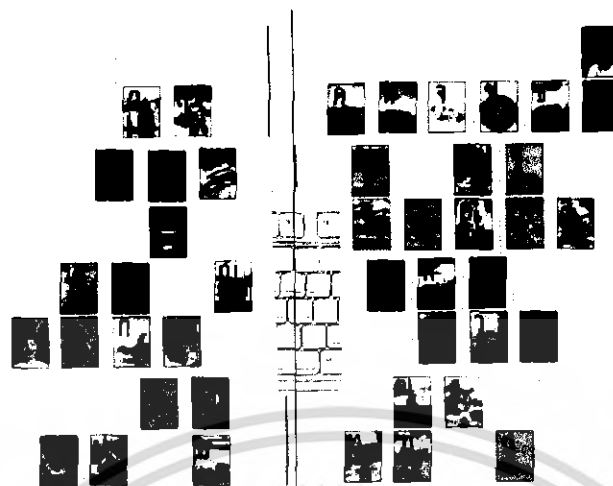
ใน โรงเรียน มี ห้องเรียน โต๊ะเรียน แล ห้องเล่น
เกม และ วิทยุฯ ของ เรียน โต๊ะเรียน
ตี หน้า ชั้น ครู สอง นักเขียน ใจอ่านหนังสือ

ครูคนใหม่

ปฏิรูป

41

เป็นภาพวาดของห้องเรียน(นำมาจากแบบเรียนเก่า)ที่มีภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ปิดทับตรงส่วนที่เห็นว่าเป็นครูที่กำลังสอนอยู่ หน้าขาวเป็นเส้น โครงร่างที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากฟอร์มของครู เปลี่ยนเป็นฟอร์มของเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประกอบคำว่า “ปฏิรูป”
 เอกสารโรงเรียนเป็นเอกสารที่ส่งวันเวสให้กับโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คตจำ

42

เป็นภาพของแบบเรียน ก ไก่ 44 ตัว ที่จัดวางใหม่ในเลย์เอาต์ของคีย์บอร์ดคอมพิวเตอร์ สะท้อนให้เห็นถึงวิถีการศึกษาในยุคปัจจุบันที่คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาท ทำให้สิ่งที่เด็กต้องจดจำจึงมีเพิ่มขึ้นและต่างจากเด็กในอดีต

43

เป็นภาพของเด็กผู้หญิงที่มีหนังสือ ส่วนแขนอีกข้างมีนกแก้วกับนกขุนทองเกาะอยู่สะท้อนให้เห็นถึงการเรียนแบบท่องจำที่ไม่ทำให้เด็กไทยฉลาดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44

เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงการก้าวกระโดด จากอีกฝั่ง(เกือบปี - “การปฏิรูปการศึกษาอย่างก้าวกระโดด”) ไปยังอีกฝั่ง(เกือบปี - “อินเทอร์เน็ต”) แต่ไม่ถึงจึงพลาดตกลงมา สะท้อนให้เห็นถึงการปฏิรูปที่ฉาบฉวยและไร้ขั้นตอน

โลกจริง

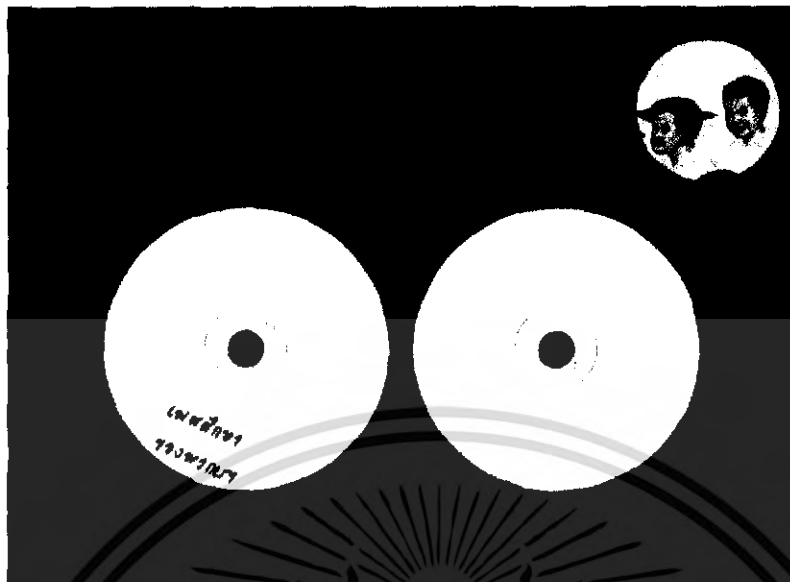

อินเทอร์เน็ตกันแนล

45

เป็นภาพของเด็กนักเรียนหญิงในชุดนักเรียนไทยกับชุดนักเรียนอินเทอร์เน็ต สะท้อนให้เห็นอินเทอร์เน็ตในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจริงๆ แล้วอาจอินเทอร์เน็ตแค่ชุด ชุดที่เด็กยุคนี้กำลังนิยมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

46

เป็นภาพของแผ่นซีดีสองแผ่นที่ฉาบด้วยสีเนื้อ จัดวางให้เหมือนกับหน้าอกของผู้หญิง สะท้อนให้เห็นถึง การเรียนรู้เรื่องเพศของเด็กนักเรียนในยุคนี้ ซึ่งเรียนรู้จากสิ่งเราที่ไม่สมควร

47

เป็นภาพของเด็กนักเรียนหญิงชายที่ถูกแยกชิ้นส่วนแล้วนำมาจัดวางใหม่ ที่เมื่อมองแล้วเหมือนกับว่าเด็ก ชายหญิงทั้งสองนั้นกำลังมีเพศสัมพันธ์กันอยู่ ภาพนี้สะท้อนให้เห็นถึงฉากเซ็กส์ในวัยเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กเก่ง

เด็กดี

เด็กไม่เก่ง

เด็กไม่ดี

48

เป็นสื่อปฎิบัติภาพจากแบบเรียน สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความสามารถในการตัดสินใจ ซึ่งกลายเป็นเรื่องปกติที่ไม่มีใครนึกถึงว่าอาจส่งผลกระทบต่อ

ห้องเรียนที่ดี

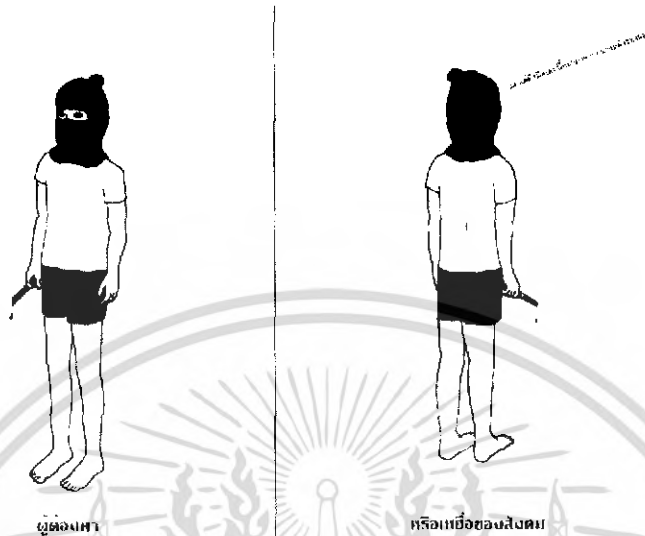
ห้องเรียนที่เงียบ

49

เป็นสื่อปฎิบัติภาพจากแบบเรียนเก่าที่แสดงให้เห็นว่าครูสองคนกำลังคุยกัน สะท้อนให้เห็นถึงการเรียนการสอนของครูที่ชื่นชมความเงียบในห้องเรียน โดยเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองได้ ซึ่งความเงียบเพื่อภาพลักษณ์นี้อาจจะปิดกั้นการเรียนรู้บางอย่างที่มีสิทธิ์จะเกิดขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาบทที่ 3 : สังคม

50

หน้าซ้ายเป็นภาพด้านหน้าของเด็กผู้ชายใส่หมวกไหมพรม ถือกัมมี่ที่มีคราบเลือด มองแล้วเหมือนเป็นผู้ต้องหาหรือฆาตกรเด็กที่ไม่ให้มีการเปิดเผยใบหน้า หน้าขวาเผยให้เห็นด้านหลังมีรอยเลือดเล็กๆ กืออปี่ บ่งบอกว่าเลือดที่ติดอยู่ที่กัมมินั้นคือเลือดของเขาเอง สองภาพนี้สะท้อนให้เห็นถึงสังคมหรือคนทั่วไปมักจะมองปัญหาเฉพาะเบื้องหน้า แต่ให้ความสำคัญน้อยมากกับเบื้องหลังหรือสาเหตุของมัน

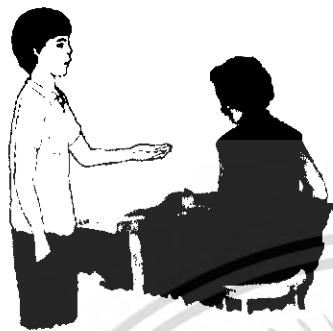

51

เป็นการถอดลาจด้วยจากแบบเรียนเก่า บัตรเดบิตเงิน และภาพวาดกราฟฟิค ทั้งหมดต้องการแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนนั้นชื่นชอบในโทรศัพท์มือถือเป็นอย่างมาก และอาจตกเป็นเหยื่อได้ง่ายๆเหมือนกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

แม่คะ ขอค่าหนังสือเรียนด้วยคะ

52

ภาพหน้าซ้ายเป็นภาพวาดของเด็กวัยรุ่นชาย กำลังแบมือขอเงินแม่ที่เป็นภาพจากแบบเรียนเก่าซึ่งตัวแม่นั้นลักษณะของการวาดและการแต่งตัวค่อนข้างโบราณ และเมื่อผสมกับก๊อปปี้ แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่อาจรู้ไม่เท่าทันลูกว่าจริงๆแล้ว เขากำลังทำอะไรอยู่ เช่น เรื่องเหล่านี้ เขาคงไม่บอกแม่ตรงๆว่าขอเงินไปซื้อเหล้า ภาพหน้าขวาเป็นภาพของขวดเหล้าด้านบนปากขวดจะป็นช่องเหมือนกับกระปุกอมสินของเด็ก เห็นขอบฉลากกราฟฟิกที่มีลักษณะคล้ายเหรียญ เหล้ากับวัยรุ่นนั้นเกี่ยวข้องกันเพราะนอกจากจะเกี่ยวกับค่าเงินที่ต้องเสียไปแล้ว ยังถือว่าเป็นการเสียเพื่อค่านิยมอีกด้วย

53

เป็นภาพคอลลาจของรูปถ่าย, ภาพวัด และสติ๊กเกอร์ ภาพที่เห็นจะเป็นการแยกรูปถ่าย ที่ถ่ายคู่กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างเด็กกับพระออกเป็นสองส่วน มีฉากหลังเป็นวัด มีสติ๊กเกอร์ “อายุต่ำกว่า 18 ปีห้ามเข้า” แปะอยู่ที่
ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงเด็กที่ห่างไกลจากศาสนา แต่ภาพพจน์ของตัวแทนศาสนาอย่างพระสงฆ์ที่อยู่
ในรูปก็ไม่ได้ดูดีนัก ในมือถือบวชหรือและแสงสะท้อนจากแว่นทำให้สีหน้าดูเหมือนมีอะไรเคลือบแฝง

54

เป็นภาพคอลลาจจากภาพแบบเรียนที่มีเนื้อหาเรื่องการเมือง ของจดหมายที่มีแถบสามสีเหมือนธงชาติ
และภาพจากหนังสือพิมพ์ในยุค 14 ตุลา ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงเยาวชนกับการเมืองในอดีต ใช้วิธี
การคอลลาจให้ดูแตกแยกและสูญหาย

55

เป็นภาพในงานวันเด็ก ที่เด็กกำลังเพลิดเพลินกับอาวุธสงครามประกอบเข้ากับกราฟฟิก ทั้งหมดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการจะสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมว่า อาวุธสงครามมิใช่เพื่อทำลายหรือฆ่าฟันกัน การที่เด็กไปชื่นชมในแสนยานุภาพของอาวุธนั้นถูกต้องหรือไม่ในยุคที่ปัจจุบันกำลังมีนโยบายลดความรุนแรง

56

เป็นภาพเด็กวัยรุ่นชายหญิงทำท่าเหมือนจัมเปอร์ไรค์เป็นสัญลักษณ์ของวัยรุ่นปัจจุบัน และยังเป็นกิริยาที่กำลังเคลื่อนผ่าน เนื้อหาพูดถึงธรรมชาติที่กำลังเคลื่อนผ่านไปเพราะผู้ใหญ่ที่ไม่คิดจะดูแล

57

เป็นภาพคลอลาดด้วย ภาพขาของเด็กหญิงในชุดนักเรียน หนังสือพิมพ์ที่พาดหัวข่าวข่มขืน และภาพจากการ์ตูนโป๊ของไทย ที่มีเนื้อหาว่ากำลังทำร้ายทางเพศแก่เด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

58

เป็นภาพที่มีเนื้อหาที่ต้องการจะบอกว่า สื่อควรจะใส่ใจกับสารที่ส่งออกไป เพราะยังมีเด็กและเยาวชนอีกมากมายที่อาจได้รับชมสารซึ่งไร้ประโยชน์อันนั้น

YOU DIE

59

เป็นภาพและข้อความที่พูดถึงความรุนแรงในสื่อที่ยังคงมีอยู่ทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นภาพคอลลาจแบบเรียนเก่าที่เด็กนักเรียนกำลังวิ่งเล่น โดยมีสติ๊กเกอร์รูปปืนแปะอยู่ที่มือของเด็กคนหนึ่ง ในภาพ เนื้อหาในภาพนี้ต้องการจะแสดงให้เห็นถึงโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้นจากการแสดงออกของเด็กไทยที่สั่งสมความรุนแรงมาจากสภาพสังคมที่คอยกดดัน

เด็ก

=

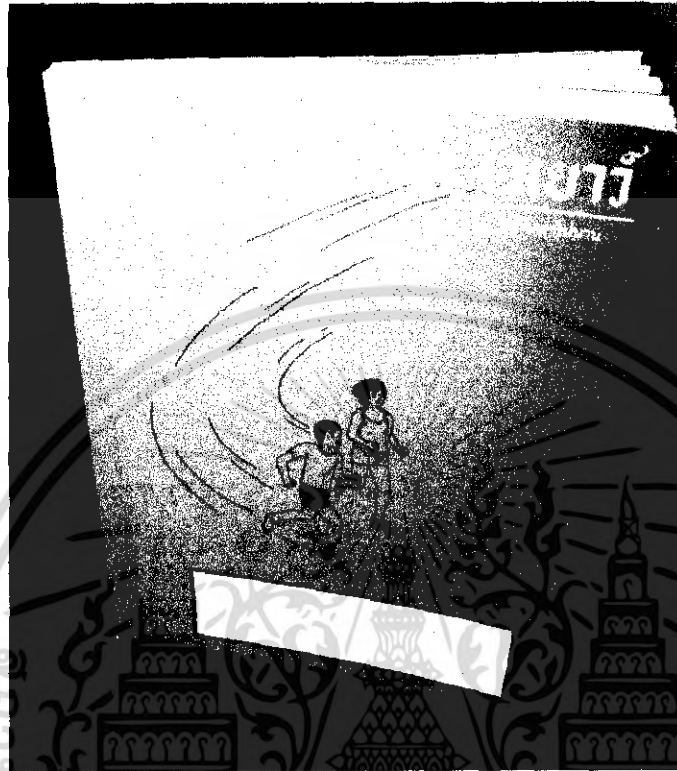
อนาคต

61

เด็ก = อนาคต / จบบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานเข้าเล่มเมื่อเสร็จ

62

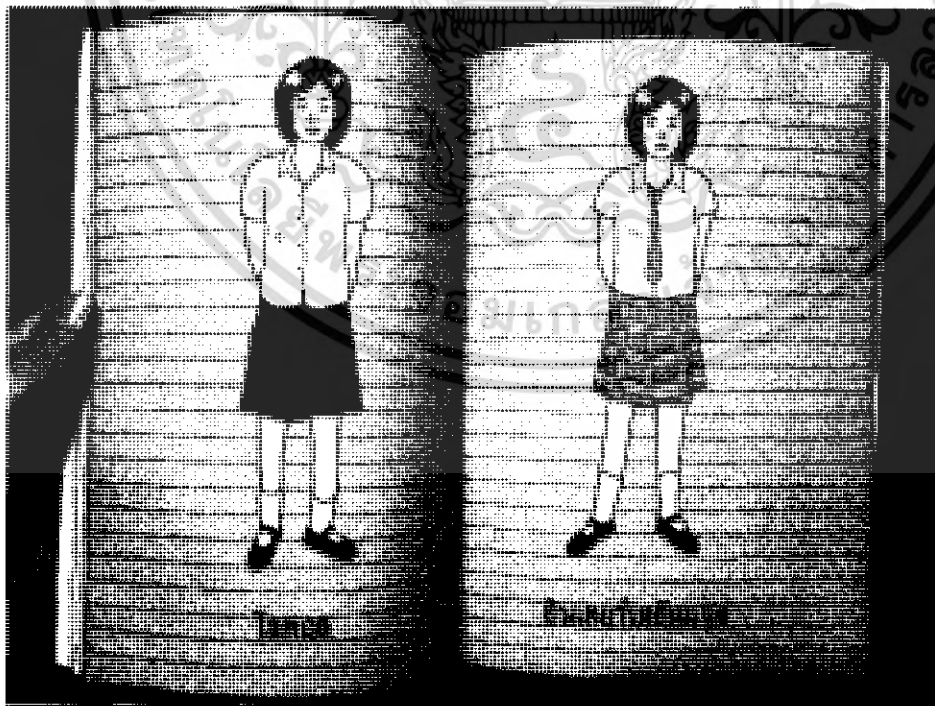

63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

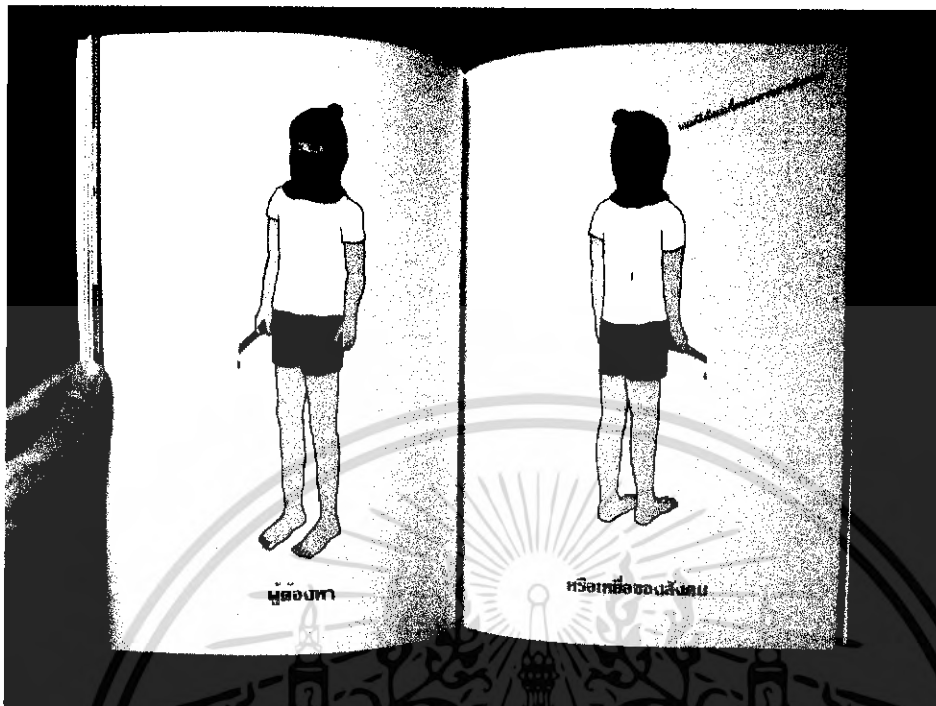

64

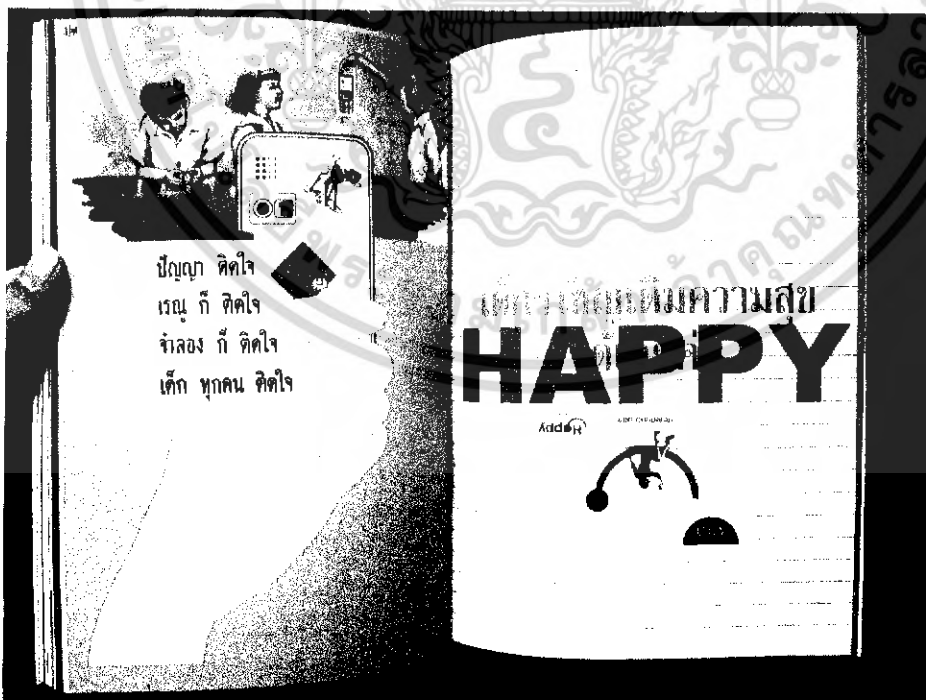

65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

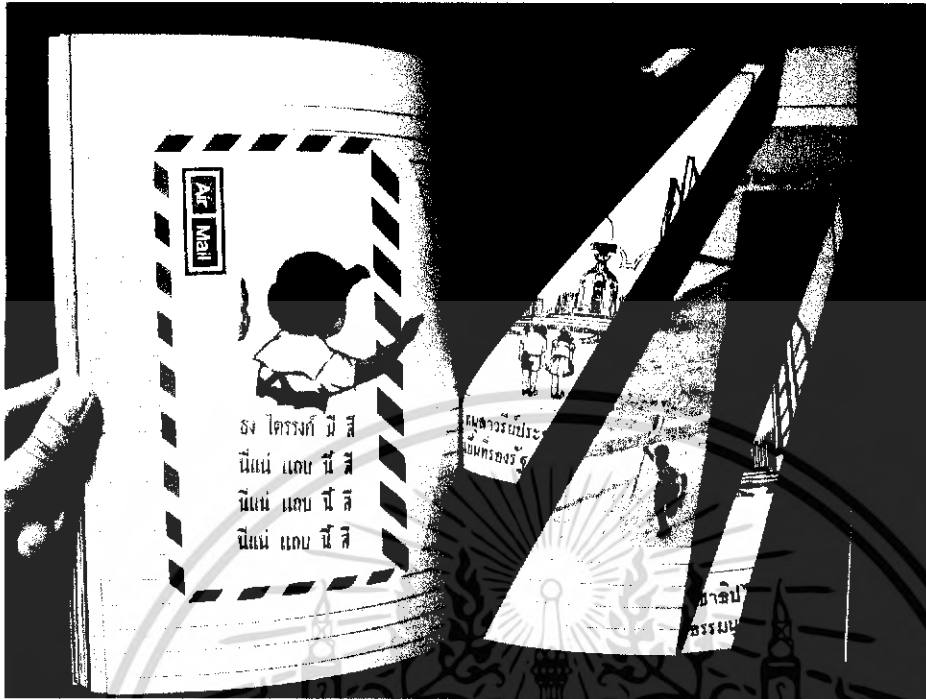

66

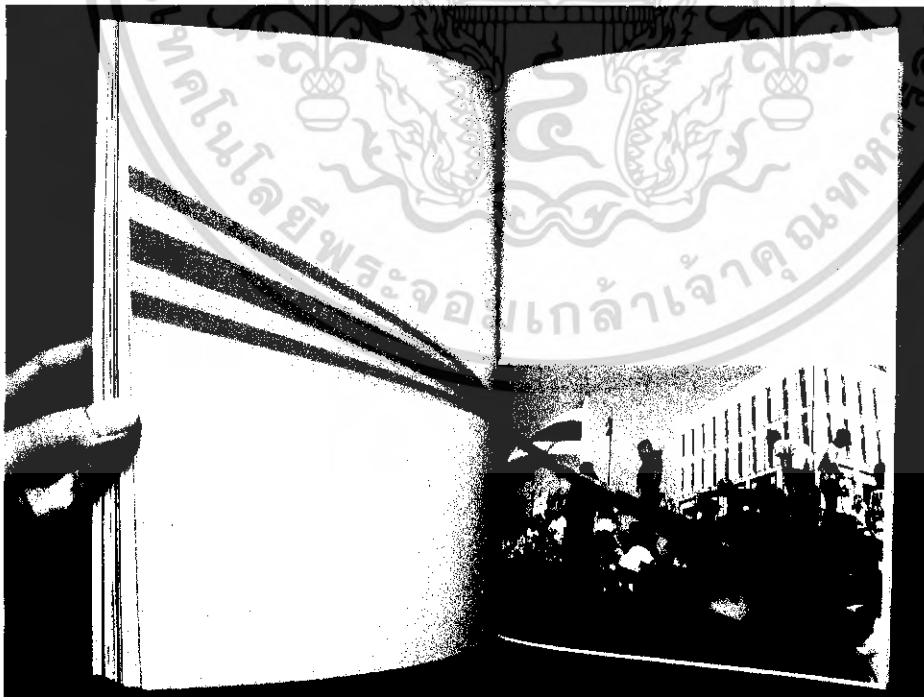

67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

68

69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

การที่ได้ศึกษาและทำศิลปนิพนธ์ขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ในสิ่งต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาและข้อผิดพลาดต่างๆ ได้เรียนรู้ว่า การทำงานที่ไร้ซึ่งขั้นตอนนั้น ผลที่ออกมาจะเป็นอย่างไร ได้ค้นพบว่า คนนั้นมีหลายรูปแบบเหลือเกิน ซึ่งการจะทำงานให้เป็นที่เข้าใจได้นั้นเป็นสิ่งที่ยากเย็นแสนเข็ญ ดังนั้น นักออกแบบที่ดีจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเองเพื่อขจัดปัญหาในสิ่งเกิดขึ้นเหล่านี้ต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และมีรากฐาน
2. ได้เรียนรู้การทดลองใช้เทคนิคที่เรียกว่าคอลลาจ จนค้นพบว่าเป็นเทคนิคที่สื่ออีกทางหนึ่ง
3. ได้เรียนรู้ในการจัดการกับวัตถุดิบในการออกแบบที่แตกต่างกัน มารวมกันให้ได้ข้อสื่อความหมาย และสวยงาม
4. ได้พบปัญหาต่างๆ ที่ทำให้รู้ว่าเราต้องแก้ไขตัวเองในจุดไหน อย่างไร

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าก็คิดว่างานชิ้นนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ที่เริ่มเผยให้เห็นข้อบกพร่องที่เรายังไม่รู้อีกมากมาย ซึ่งเราจะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ให้ได้กับชีวิตจริงในภายภาคหน้าต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

รายงาน : "บาป 7 ประการที่รุกรานเด็กไทย" บทสะท้อนความเปลี่ยนแปลงในยุควัตดูนิยม, หนังสือพิมพ์
กรุงเทพธุรกิจ, 2 สิงหาคม พ.ศ. 2547

ไมเคิล ไรท์ "ระบบการศึกษาไทย ปัญหาเกิดตรงไหน?", หนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์, 10 กันยายน
พ.ศ. 2547

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, ชีวิตเด็กและเยาวชนไทย, วิกตอรีเฟาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2528
อภิชาติ จันทรังค์แดง วันเด็ก วันแห่งการให้ที่อาจทำร้ายผู้รับ หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน วันที่ 14 มกราคม
พ.ศ. 2549

อนนก นาวิกมูล, แบบเรียนในดวงใจ, บ้านพิพิธภัณฑน์โดยสมาคมกิจวัฒนธรรม, 2546

<http://www.manager.co.th>

<http://childmedia.net>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปินพันธ์หนังสือภาพเรื่อง “ไวเฮาวิ” นี้เกิดขึ้นเมื่อ ข้าพเจ้าผู้จัดทำได้เกิดสนใจในงานออกแบบที่เรียกว่าคอลลาจหรือการปะติด ประกอบกับช่วงนั้น ได้สนใจในแบบเรียนเก่าๆ ที่มีภาพที่สวยงามและมีการใช้คำที่ดี จึงต้องตามหาซื้อมาเก็บสะสม แบบเรียนเหล่านี้สะท้อนภาพให้เห็นถึงความทรงจำที่สดใสในวัยเยาว์ของสมัยอดีต ที่ดูแล้วช่างมีความสุข

แต่เมื่อมองไปที่ภาพของเด็กและเยาวชนไทยในสมัยปัจจุบัน มันช่างน่าเศร้าและน่าเป็นห่วงที่เด็กไทยทุกวันนี้ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ มากมาย หนังสือเล่มนี้จึงถือกำเนิดขึ้นมา เพื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงอะไรบางอย่างที่กำลังเป็นไปได้

ลักษณะงานชิ้นนี้จะเน้นที่ภาพเป็นหลัก มีการทดลองคอลลาจในหลายๆภาพ ผสมผสานกับภาพวาดที่เกิดขึ้นบนกระดาษและ ในคอมพิวเตอร์ ดังนั้นงานชิ้นนี้จึงเหมือนเป็นการเรียนรู้ของข้าพเจ้าเอง ซึ่งอาจจะไม่สมบูรณ์นักก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นาย พิณนิต นุ้ยปรี